

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

**Yazan ve Hazırlayan
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol**

**Düzenleyen
Emine Aytül Erol**

**Tasarım
Özkan Günal**

**SAYI-34
Ekim 2017**

Muhabbetullah

**EMEK YAYINEVİ
İhsaniye Mah. 2. Er Sok. Agora Kapalı Pazar Alanı Sit.
No: 8 F Blk Z-152 Nilüfer/Bursa
Tel: 0(224) 241 03 22**

**info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com**

**©2017 Emek Yayınevi
Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.**

Ücretsizdir, parayla satılmaz

İçindekiler

Giriş

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sâdık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Nam-ı Dampertli, Halil İbrahim Bakî Hz'nin gönlünden, gönülünüzde ektiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetleriyle yeşerip zahura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin otuz dördüncü sayısının konusu, **Muhabbetullah**...

Muhabbet, cetaik bir değerde buluşup o değerın değerini ispat ederken, geriye başka hiçbir şeyin değeri olmadığını, sadece buluşulan değerin kaldığı hizmettir. Bu sebeple muhabbet, ben-sen gibi ayrımları bu tevhitliğine dâhil ederek gövleni, işleni, sevileni bu eylet.

Muhabbetle buluşulanın, aynı değeri görüp, işitip, sevmeleri ve aynı değere hizmet etmeleri tevhide ermiş olmalarındanır. İçinde benliğin hüküm olduğu konuşmalar ancak bilgi alışverişiyse benlik ispatı olur ki bu hal üzere yapılan hiçbir hizmet muhabbet olmaz. Bir anlatımın muhabbet olması için orada muhabbet edildenden başka bir değer ortaya çıkmamalıdır. Hak'ın değil konuşanların burbunu zikredip yücelmiş anlatımlar ilahlık taslamaktır. Enam suresi 112 ayeti kerimde,

EDİTÖRDEN

Güzele Yoklukta Muhabbet Edilir

"Güzele muhabbeti olan kişi güzelleşir. Güzelleşemiyorsa muhabbetinde bir noksanlık mutlaka vardır"

Halil İbrahim Bakî Hz

Tevhitte ilgili her konu bir şekilde anlatılabiliyor, kaleme ve dile gelebiliyor da konu müridinse, sevdaysa, ona olan muhabbeti şairin söylediği gibi, "Kalem elden düşüyor"... Muhabbetullah yani Allah'ın Muhabbeti denince gözlele düşen ilk şey de "O" olmayor, tıpkı ulviyete ait her kelamda, her manada, her tecellide olduğu gibi.

AYIN KONUSU

Muhabbetullah...

Muhabbetten Muhammed oldu hüsal, Muhammedis; muhabbetten ne hüsal?

olarak idraklere susulan bu söz, tüm muhabbet meydanlarında söylenen değerli bir gerçeğin beyanıdır. Değerini görüp anlayabilmek için beyanı değerli kılan "Muhammed" ismiyle zikredilen kutsiyeti görüp anlamak gerekir. Muhammed ismi, kendimiz gibi bir şahıs ismi değil, beryiyle birlikte beryiler ismi kutsiyet taşımaktadır. Muhammed ismi, 1355 yıl önce vefat eden bir adamın ismi değil, bakiğin faniğliğine isimdir. Bizler Muhammed derken, Cenab-ı Allah'ın ismini zikrettiği ve Ahzab suresi 21 ayeti kerimde,

AYIN RÖPORTAJI

Dembir: Dergimizin bu ayki konusu "Muhabbetullah" Pirimiz Seyyid Pir Muhammed Nur-ül Arabî Hz, "Yolumuz Muhabbet koludur" buyurmaktadır. Muhabbet kolu beyanından ne anlamalısınız efendim?

Örkan Güna:

Pir Hz'nin "Yolumuz" beyanıyla işaret ettiği Melamûk olup Melamûkî, Cenab-ı Allah'ın "İman" diyerek tasımladığı Allah'a ulaşma yoludur ki yolumuz Allah'a ulaşmanın yoludur. İşte burada yani Allah'a ulaşma yolunda, farklı farklı kollar vardır ki her kol kendisine kendi erkânına göre hizmet ederik

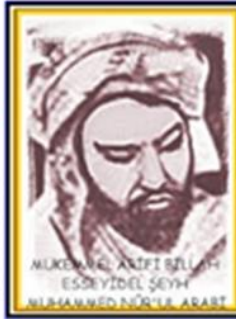

Seyyid Pir Muhammed Nur-ül Arabî Hazretleri

ŞERH-İ KELÂM-İ İMAM ALİ

Bismillahirrahmanirrahim Eihamedülillahi Rabbiü Âlemin. *Yasaelatü yasaelatü ala seyidina Muhammedin ve ala abihî yasabbihi ecnasin.*

İmam Ali ki Allah ondan razı olsun. Cümle mahabbatın vücudlarının zahuru bir şeye benzemekle olmaz yani hiç birisi birbirine benzemezler. Mahabbatın vücudu mistakilleri yoktur, karın vücudu olmadı gibi. Zira karın vücudu suyun vücududur. Başka vücut yoktur. Halk dahi böyledir. Vücutları, vücudu Hak'tır. "Zakîven kar su gibidir" O varlık su mesabesinde. Hakikatte, kar sudan gayri değildir. Ancak su, kar suretinde görünür. Su ismi, gizli olur ve kar ismi zahir olur. Hakikatte budur. Halk, Hak'ın zahurudur.

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Otuz Altıncı Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Yüce Allah Teâlâ'nın Lokman suresi 14 ayetinde,

Bana ve anama babama hükret, dînüñ benadır.

beyanı hakkındadır. Bu ayette yusa işaret edilmektedir, Kur'an, insan ve âlem. Bunlardan her biri değerine ayınadır. Gaye insanıdır. Fakat insan ancak bunlarla tekemmül eder. Otuz unusu kemale eriştirinceye ve kendilerine ayna yapıcaya kadar terbiye ederler. Bu defa insan onlara ayna olur.

Yusuf Yörüger 5,5 yaşında

MEYDANIN ÇOCUKLARI

Dembir: Muhabbetullah nedir Yusuf?

Yusuf: Muhammedullah... Zikir yaptığımızda ilahiden önce yapılır.

Dembir: Sadece ilahiden önce mi muhabbet edilir?

Yusuf: Hayır. Mesela, her yerde olduğumuz sürece yapılır.

Dembir: Kim muhabbet eder?

Yusuf: Canlar.

Dembir: Neden muhabbet ederiz?

Yusuf: Çünkü Allah'ı hatırlamamız için.

Dembir: Allah nu istemiştir muhabbet etmemizi?

Yusuf: Hayır, Efendi Baba.

Dembir: Peki Allah insanlarla muhabbet eder mi?

Sizden Gelenler

Muhabbetullah.

Yana yana, döne döne aşkı arayan lakin bir şey aradığını dahi bilmeyen, bilse de aradığı şeyin ne olduğunu bilmeyenlere gerçekte neyi arayıp durduklarını bildiren kelamdır muhabbetullah. Allah'ın anlatır, aşkı anlatır, Hak'ın anlatır.

Allah tokamunu gönül toprağına eken ilahi kelamdır muhabbetullah.

Muhammedî Muhabbet

Kelimelerin giyemediği, yetemediği yerler vardır, çözemediği düğümler, eritemediği buzullar vardır, parçalayamayacağı taşlaşmışklar, yücelerde dökeneyeceği yapıklar vardır dallarda asılı. Geçiremeyeceği engeller vardır ve dışınlaştırmeyeceği azgın dalgalar. Kelimelerin gücünün yetemediği kasrgalar vardır harap eden ve bitip düşüren, çıkaramayacağı dük yokuşlar ve ulaştıramayacağı ayak basılmaması zavreler. Bitiremeyeceği karanlıklar vardır insanın dirlirini bitken ve çıkaramayacağı bataklıklar boğazına kadar gömülü olduğu.

Kelimeler bıçak olmaz insanın menfaatperestliğine ve yuvularından fırlanmış gözlerini tekrar yerleştiremez gözlerine. Kelimeler topraktan ayrılmış kökleri tutamaz toprak gibi. Hangi kelime yatacak yeri olmayan yatacak olabilir. Ayazdan titreyen birine sıcak bir örtü... Hangi kelime...

KUR'ANI KERİMİN KENDİSİNİ ANLATIŞI

Hız Muhammed

Eûzabillâhimesirracınirracım Eismillâkirrahmânirrahîm

Ey şanlı Resul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et! Eğer buşu yaparsan O'nun prygamberlik görevini yapmazsın olursun. Allah seni insanlardan korur. Doğrusu Allah, kâfirler toplumunu doğru yola iletmez. (47) Şüph yok ki, Biz seni Hak ile rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik. Sen, o cehennemliklerden sorumlu değilsin. (212) Biz sana Kitabı hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hüküm veresin. Sakın hainlerin savunucusu olma! (436) De ki: "Gökleri ve yeri yoktan var eden, besleyen, fakat kendisi beslenmeyen Allah'tan başka dost mu tutayım?" "Ben İslâm olanların üki olmakla emrolundum" de ve sakın Allah'a cetaik koşanlardan olma. (614)

Nam-ı Dampertli Halil İbrahim Bakî Hz

Tövbe

Eüzu besmele Kur'an'ın sırrıdır. Tövbe suresi hariç bütün sureler cemala açılır. Tövbe suresinde neden besmele yoktu? Çünkü besmelemin afaki anlamı "Esirgeyen ve bağışlayandır", Tövbe suresinde günahkârlardan bahsederek, esirgenip bağışlanmaları için tövbe etmeleri gerekir, tövbe etmedikleri için onları esirgeyip bağışlamaz da onun için besmele yoktur. Orada bulunanlar tövbe etmedikçe, nadim olmadıkça, boyun bükmedikçe, göryaşı dökmedikçe Allah'ın esirgemesi ve merhameti olmayacak. Hikmeti budur.

Diğer bütün sureler besmeleyle başlar. Allah, Rahman ve Rahim emsalarının müsememalaları oluşturmadan o surelerin içine girenin o surede sana hiçbir em yoktur. "Eûz besmele zahra mî" der İbn

BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin 2017 yılı onuncu, toplam otuz dördüncü sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepimize çok teşekkür ederiz. Umarız okuduğularınızın **Muhabbetullah'a** olan bakışınızın katkısı olmuştur.

Muhabbetullah, Allah'ın muhabbeti olup bu muhabbet Allah ve kul arasında karşılıklı gerçekleşmektedir. Allah kulunu muhabbet ederek var kılarken kul da Allah'ı muhabbet ederek yaratan ve yaratılan tevhidî zahur olur. Allah'ın kulunu muhabbeti kulu olarak tecelli ediyken, kulun Allah'ın muhabbeti tecelli olan kendisinde Allah'ın zikredip, sevip, bilmesidir. Muhabbetin, muhabbetullah olması için Hak'ın muhabbet haneinde zahur olması gerekir. Bir muhabbetle, ben, sen cem olup birlikte Hak zahur olduğunda muhabbetullahla erişilmiştir. Hu...

**Nam-ı Damperli,
Halil İbrahim Baki Hazretleri**

Âşıklık yolundaki tüm canlara selam olsun...

*Halil nazar eyle her an
Aşikâr eyledi sultan
Sırrullahı üryan bulan
Bizden size selam olsun*

***Gönlümüz, Gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kamil'i
Namı Damperli Halil İbrahim Baki Hz İle birlikte.***

Giriş

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Nam-ı Damperli, Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin otuz dördüncü sayısının konusu, **Muhabbetullah**...

Muhabbet, ortak bir değerde buluşup o değerın değerini ispat ederken, geriye başka hiçbir şeyin değerli olmadığı, sadece buluşulan değerın kaldığı hizmettir. Bu sebeple muhabbet, ben-sen gibi ayrımları biz tevhitliğine dâhil ederek görüleni, işitileni, sevileni bir eyler.

Muhabbette buluşanların, aynı değeri görüp, işitip, sevmeleri ve aynı değere hizmet etmeleri tevhide ermiş olmalarındandır. İçinde benliğin hâkim olduğu konuşmalar ancak bilgi alışverişiyle benlik ispatı olur ki bu hal üzere yapılan hiçbir hizmet muhabbet olamaz. Bir anlatımın muhabbet olması için orada muhabbet edilenden başka bir değer ortaya çıkmamalıdır. Hakk'ın değil konuşanların birbirini zikredip yücelttiği anlatımlar ilahlık taslamaktır. Enam suresi 112 ayeti kerimde,

Biz böylece, her nebiye insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar birbirini aldatmak için süslü sözlerle vesvese verirler. Rabbin dileseydi onu yapamazlardı. Artık onları iftiralari ile baş başa bırak

denilerek, Cenab-ı Allah tarafından bu gerçek beyan edilmektedir. Muhabbet odur ki benliklere değil gönüllere yapılır ve o gönülde ahlak, ilim ve aşk oluşturarak Müminliğe yakınlaştırır. İçinde, ayeti kerimde bahsi geçen süslü sözler ile vesvese barınmaz. Vesvese, şüphe, tereddüt, kuruntu, lüzumsuz düşünme, vehim olarak tanımlanırken insanın kalbine gelen benlikten oluşan düşüncelere verilen addır ve vesvese, kalbe insanın kendi nefsinin emmare boyutunda oluşundan gelir. Muhabbet olan Hakk'ın ispat edildiği tevhit ilmi sohbetine ait bilgiyle benliğin ispat edilişi, tevhit ilmini benlik için kullanmak olur. Bu anlatım gerçeği örten kâfirliktir. Çok güzel sözleri çokça ilim desteğiyle anlatıp kendimizi yüceltmek ya da kendimize pay çıkartmak nefisten gelen vesvesedir ve anlattıklarımızla kendimize zulmedenlerden oluruz. Nas suresinde,

De ki: Sığınırım ben insanların Rabbine, insanların hükümdarına, insanların ilâhına o sinsi vesvesecinin şerrinden. O ki, insanların göğüslerine vesveseler fıslıdır. Gerek cinlerden, gerek insanlardan.

denilerek, bu hal üzere olmaktan ve bu hal üzere bulunup bildiğimizi satarken muhabbet ettiğimizi sanmaktan, Allah'a sığınmak gerektiği vurgulanmaktadır. Hac suresi 53 ayeti kerimde,

Allah, şeytanın verdiği bu vesveseyi, kalplerinde hastalık bulunanlar ile kalpleri katı olanlara bir imtihan vesilesi kılmak için böyle yapar. Hiç şüphesiz ki o zalimler, derin bir ayrılık içindedirler.

buyrulmaktadır. Hakk'ın değil benliğin ispat edilmeye çalışıldığı muhabbet olmayan konuşmalar senlik-benlik çıkarttığı için ayeti kerimde bahsi geçen ayrılık ortaya çıkar. Bunlar kalp hastalığı denilen şirk içinde olanlardır çünkü emmarede olan nefis sahibidirler ve Hakk'a ait değerler ile kendilerini zikredip yüceltirler. İşte bu, tam olarak Hakk'ı sahiplenip, Hakk'a ait değerlerle Hakk'a ortak koşmaktır. Muhabbet denilen kutsi değer ise şirki yok edip, tevhide zahir eden ve dinleyenlerin nefisini hükümsüz kılarken ruhlarına temas edendir. İçinde ikilik barınan hiçbir söylem ruha temas edemeyeceği için muhabbet olmaz. Muhabbet, içinde maneviyat, zikir, aşk bulunan Hakk'ın Kendisini anlatışıdır. Ruhlu olanın sözü de ruhlu olacağından söz dinleyenin ruhuna dokunur da söyleyen ve dinleyen Hak'ta buluşurlar. ***"Muhabbet edeni Hak bilirsek muhabbeti Hak'tan dinleriz"*** gerçekliğinde, söyleyen muhabbetinde kendisini değil Hakk'ı görecektir, dinleyen de muhabbetinde ve edende Hakk'ı görecektir ki yapılan hizmet muhabbet olsun. Muhabbet, Hakk'ın Kendisini Kendisine bildirişinde zahir olan anlatımdır ve dille, gözle, kalple, kulakla, idrakte kısaca tüm varlıkla yapılan ispatlı hizmettir.

Aşk u niyazlarımla

EDİTÖRDEN

Güzele Yoklukla Muhabbet Edilir

*“Güzele muhabbeti olan kişi güzelleşir.
Güzelleşemiyorsa muhabbetinde bir noksanlık mutlaka vardır”*

Halil İbrahim Baki Hz

Tevhitle ilgili her konu bir şekilde anlatılabiliyor, kaleme ve dile gelebiliyor da konu mürşidinse, sevdaysa, ona olan muhabbetse şairin söylediği gibi, “Kalem elden düşüyor”... Muhabbetullah yani Allah’ın Muhabbeti denilince gönüle düşen ilk şey de “O” oluyor, tıpkı ulviyete ait her kelimada, her manada, her tecellide olduğu gibi.

Cananım, mürşidim güzel efendimden işittiğim ve manasına da sedasına da vurduğum ilk kelimelerden birisi yukarıda yazdığım güzel rubaidir. Bana güzelin, o güzele muhabbetin ve güzelleşmenin Hak katındaki önemini ve değerini aratan ve bildiren baba mirası. İçindeki her bir parçası paha biçilemez, bir küp altın “Güzele muhabbeti olan kişi güzelleşir. Güzelleşemiyorsa muhabbetinde bir noksanlık mutlaka vardır” Güzel Allah’tır, Allah güzeli sever, o halde bu âlemde Rabbine muhabbeti olmalı insanın güzelleşmek için. Rabbine muhabbeti olabilmesi içinse Hakk’ın muhabbetini işitmelidir, Rabbi ile tanışmalı, huzuruna varmalıdır. Allah’la tanışmanın tek yolu ise onu tanıyan dostunu bulmak ve ona dost olmaktır. Sonra bir bakarsın ki Allah dostu da tıpkı Allah gibi güzel ve O’da güzel olanı sever.

“Âlemi cihanın yaratılış hikmeti mürit-mürşit muhabbeti yaşansın ve Allah bilinsin diyerir”

diyen efendim güzelin kim, güzele muhabbetin de ne olduğunu ve nasıl güzelleşileceğini de bildirmiş oluyor aslında. Allah güzeldi ve güzel olanı seviyordu ya sevgisine mazhar olabilmek, güzel olana muhabbetle güzelleşmekten geçiyordu. Allah bilinmeyi murat etti güzeli ve güzelleşecek olanı zahir etti, onları bir araya getirdi. Güneşin geceye muhabbeti neyse mürşidin müridine muhabbetini de öyle kıldı Mevla. Cümle zulmanî sıfatlardan arınmış, bütün rahmanî vasıflarla bezenmiş Allah’ın iki eli arasında yoğrulmuş, ruh üflenip Âdem olup doğrulmuş, bütün meleklerle kıblegâh olarak adres gösterilmiş,

“Buna bakın beni bilin”

nidasıyla şereflenmiş, Allah’ın kendisine muhabbetçi olarak halk ettiği İnsan-ı Kamil efendim muhabbet edilecek güzel olarak zahir olmuş kiblede. Allah habibim diye sesleniyor Muhammedine, o halde ona muhabbet de aşk ile olabilir ancak. Aşk ile Muhammedileşen bir ruha Aşksız vasıl olunamaz. Muhammedî ruha varıp o ruhla ruhlanıp güzelleşmek ancak Aşkın narında yanıp benlikten ölmekle mümkün olabilir.

Muhabbet en öz ifadesiyle öldüren ve var edendir. Seni senden öldürmeyen bir şey muhabbet değildir. Rabbin kuluna muhabbeti onu var etmesi, kulun Rabbine muhabbeti onun için ölmesidir.

Allah’ın kuluna muhabbeti yani sevdası ve aşkının delili bir insanı kâmil ile kuluna tecelli etmesidir. Allah ana karnında varlığı şekillendirirken esirgemediği muhabbetini, mana vücudunu şekillendirmek için de esirgememiştir. Muhammedî ruhla ziyetlediği İnsan-ı Kamilleri yarattığına muhabbetçi olarak halk etmiştir.

Peki, mürşit müridine nasıl muhabbetedir?

Dilsiz kalıp Hakk'a dil olup kelim ile, mahbubum dediği rabbinin hali ile hâllenip hal ile, cümle varını aşk ateşinde yakıp aşkın tecellisine erip ilahî aşkın memba olarak aşk ile, Rabbine ayna olup vech-i ilahi ile, bu âlemde güzele muhabbet edip güzelleşip cemal ile, Muhammedî tedrisatta Muhammedileşip ahlak-ı Muhammediye ile yani ulviyete ait cümle değerlerle, o değerlerin ete kemiğe bürünmüş hali Natıkayı Kur'an olarak...

Dünyasına güneş misali doğan İnsan-ı Kamil yani Mürşid-i Hakiki, Rabbin cemaline talip olan âşık için yürünülecek yol, aynasında güzelleşilecek cemal, irfaniyetiyle ziynetlenecek marifet kapısı, yolun sonunda varılacak menzil olarak koyulur kiblesine.

“Şimdi bana mı vasıl olmak, güzelleşmek mi istiyorsun o halde Ona bak beni bil, Ona benze beni bul”

nidasına mazhar olur talip. Allah Mürşid-i Kamil esmasıyla muhabbet eder kuluna, kul da aynı yerden Rabbine muhabbete başlar. İki muhabbetin cemidir talibi güzelleştirecek olan. Talibin Rabbine muhabbeti Mürşidinin zikret dediğini zikretmek, arın dediklerinden arınmak, giyin dediklerini giyinmek, fikret dediğini fikretmek, Ona bakıp hali ile hâllenmek, gayrı bütün sevdalardan ve taleplerden arınıp Rabbin sevdasına ve rızasına talip olup yana yakıla dosdoğru yolda, emrolunduğu gibi yürümektir.

“Müridin Mürşidine hizmeti şahane gerek”

der Mısri Niyazi Hz. Mürşidin şahane hizmetine karşılık sıradan bir hizmet müridi güzelleştirmez. Mürşid-i Kamil kuluna Allah'ın muhabbetidir yani Muhabbetullah'tır o baştan ayağa, içten dışa. İnsana mal-mülk, şan-şöhret, makam-mevki ile muhabbet etse, cenneti sunsa ayaklarının altına, kâinatın tapusunu yapsa üstüne Mevla, ne kıymeti var ki bir mürşit nasip etmemiş, zikri ile şereflendirmemiş, cemaline giden yolu bildirmemiş, dostum dememiş. Şimdi, gösterilen yolda sabır sebat kanaat ile gece gündüz hiç durmadan aşk-ı muhabbet ile yürümek zamanıdır. Menzil uzak, yollar tuzak, talip olunan ise çok yüce bir değerdir. Mürşidin aşkına, ilmine, irfaniyetine, cemaline taliptir mürit yani Rabbin Küntü Kenz sırrına. “Bana gönlünü aç, muradıma orada ereyim” demekle açılmaz ki o kapı.

“Gönül kapısına gönül tokmağıyla vurulur, dışarıdan açılmaz o kapı içeriden açılır”

der o sırra vasıl olmuş cümle Hak erenleri. Kin, kibir, haset, buğuz, riya, benlik ile çalsan kapıyı ne yazar, kim duyar sesini, güzelin olduğu yere bunlar giremez ki.

Güzele yokluk ile muhabbet edilir. Mürşit güzeldir, muhabbet ettiği de kendisine muhabbet eden de güzelleşir. Güzelleşmiyorsa muhabbetinde bir noksanlık mutlaka vardır.

***“Hak kendin gösterdi mürşit yüzünden
Sırrullahı duyduk kâmil sözünden
Bil ki cümle zuhur kendi özünden
Arif ol bu sırra irakta kalma”***

Halil İbrahim Baki Hz

Zehra...

**İşittiğim yârin cezbesindeyim
Deli divaneyim hep demindeyim
Gülüřünden içtim aşkın meyini
Elestin Bezminde beli diyenim.**

**Sedana tutuldum üryan gezerim
Her dem kulađımda hep zikrindeyim
Bilmezem ben kimim aşk gezginiyim
Elestin Bezminde beli diyenim.**

**Yâre helal kıldım cümle varımı
Verdim ben canımı aldım cananı
Şimdi mestaneyim kırdım aklımı
Elestin Bezminde beli diyenim.**

**Yar ile bir demde gönül evinde
Cemal cemaleyiz girilen demde
İkilik kalmadı vuslat halinde
Elestin Bezminde beli diyenim.**

**Zehra girdiğin yer aşkın mahremi
Layık et kendini Hak ziynetledi
Halil'in nefesi cemaldır zevki
Elestin Bezminde beli diyenim.**

**Beyhude dolanma ey can
Anı daim Hakk'a bağlan
Fark et huzurdasın her an
Dilden kalbe insin zikir**

**Zikri aldın şimdi hal et
Her canda erkânı gözet
Lütfedildi sana şükret
Bil ki Hak'tır tektir Zakir**

**Ol hikmettedir işleri
Boşadır gam teşvişleri
Kudret elinden cümlesi
Tektir Allah Odur Fail**

**Dirilir can Hay'dır Allah
Gören duyan bilen Allah
Cümlede mevsuf bir Allah
Sıfatlarla oldu zahir**

**Zat' a erdirdiler yolum
Zatı Hakta kaybolurum
Mevcutta fena bulurum
Hak Kendisine şahittir**

**Halil Sultan Hak ispatı
Garibin Aşktır niyazı
Başka kime geçsin nazı
Mahremine aldı şükür**

AYIN KONUSU

Muhabbetullah...

Muhabbetten Muhammed oldu hâsıl, Muhammedsiz muhabbetten ne hâsıl?

olarak idraklere sunulan bu söz, tüm muhabbet meydanlarında söylenen değerli bir gerçeğin beyanıdır. Değerini görüp anlayabilmek için beyanı değerli kılan “Muhammed” ismiyle zikredilen kutsiyeti görüp anlamak gerekir. Muhammed ismi, kendimiz gibi bir şahıs ismi değil, bireyliğiyle birlikte bireyler üstü kutsiyet taşımaktadır. Muhammed ismi, 1385 yıl önce vefat eden bir adamın ismi değil, bakiliğin fanilikteki ismidir. Bizler Muhammed derken, Cenab-ı Allah’ın ismini zikrettiği ve Ahzab suresi 21 ayeti kerimde,

Ant olsun, Allah’ın resulünde sizin için güzel bir örnek vardır

diyerek bizlere örnek insan olarak gösterilen bir değer olduğunu beyan ederken bu örneğin, Kalem suresi 4 ayeti kerimde,

Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin

diyerek de ne olduğunu vurgulamaktadır. Bu sebeple bizler Muhammed derken, güzel ahlak üzere olan örnek bir insan demiş oluyoruz. Cenab-ı Allah, kutsi bir değer olan ve örnek alınacak güzel ahlaklı diyerek zikrettiği Hz Muhammedin, bulunduğumuz varlık âleminde zahir oluşunu, Bakara suresi 151 ayeti kerimde,

Nitekim biz size, ayetlerimizi okuyacak, sizi kötülükten arıtacak, size kitabı ve hikmeti ve bilmediklerinizi bildirecek, aranızdan bir peygamber gönderdik

diyerek anlatırken ahlakın da ne olduğunu anlatmaktadır. Güzel ahlak, Allah’ın ayetlerini okuyup ayetlere göre yaşayarak insan yaşamını yaşamak, kötülük olan benlikten, şirkten uzak durmak, Allah’ı şahadet üzerine bilmektir ki Hz Muhammed efendimiz tam bir güzel ahlak üzerine olandı. Onun güzel ahlakı tebliğ ettiği tevhidin kendisi olmasıdır, bizim güzel ahlakımız ise ona tâbiliktir. Bu hakikat Nisa suresi 80 ayeti kerimde,

Kim Resul’e itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur. Yüz çevirene gelince, seni onların başına bekçi göndermedik!

denilerek beyan edilmektedir. Muhammed demek, kendisine itaat edilince Allah’a itaat edilen demek olduğundan, “Allah” demektir. Hz Muhammedi inkâr yani bizim için güzel ahlak üzerine olmayı kabul etmemenin, Allah’ı inkâr etmek olduğu gerçeği, Enam suresi 33 ayeti kerimde,

Onlar seni yalanlamıyorlar, fakat o zalimler Allah’ın ayetlerini inkâr ediyorlar

denilerek vurgulanırken Muhammed ve Allah tevhitliği vurgulanmaktadır. Muhammed demek, Mümin suresi 8 ayeti kerimde,

Onlar emanetlerini ve sözlerini yerine getirirler

denilerek işaret edilen, emanetini ve sözünü yerine getiren demektir. Enbiya suresi 107 ayeti kerimde,

Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik

denildiği gibi rahmet deyip âlemlere rahmet olmak demektir. Tevbe suresi 128 ayeti kerimde,

Ant olsun ki size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün; müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir

denildiği gibi, sıkıntıya uğrayanla sıkıntı çekip, şefkatli ve merhametli olmak demektir. Maide suresi 42 ayeti kerimde,

Eğer hükmedecek olursan aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah adil olanları sever

denildiği gibi adaletli olup adaletle hükmetmek demektir. Muhammed demek, Ahkaf suresi 35, İsra 34, Nahl 91 ayeti kerimelerde,

O halde yüksek azim sahibi peygamberlerin sabretmesi gibi sabret Verdiğiniz sözleri yerine getiriniz. Çünkü söz veren sözünden sorumludur

Bir de anlaşma yaptığınız zaman Allah'ın ahdini yerine getirin. Yeminleri sağlam bağladıktan sonra onları bozmayın

denildiği gibi, sabırlı olmak, sözünde durmak ve ikrarda sadık kalmak demektir. Muhammed demek, Ali İmran suresi 134 ayeti kerimde,

Onlar bollukta ve darlıkta harcıyıp yedirenler, öfkelerini yenenler, insanların kusurlarını bağışlayanlardır. Allah iyilik edenleri sever

denilerek beyan edilen, cömert olup paylaşmak, zulmanî sıfatlardan ve dolayısıyla benlikten arınma sonucu bağışlayan olup iyilik etmek demektir. Bizler Muhammed derken, Cenab-ı Allah'ın Hz Muhammed efendimiz için yüce Kur'an'ı Keriminde zikrettiği tüm manevî değerleri, Allah'ın onu zikrettiği gibi zikretmiş oluyoruz. Tüm bunların yanında insanî değerleri oluşturan tevhit olan İslam'ın kendisi demiş oluyoruz. Tevhit, tek başına vahdet değil kesrette vahdet olduğundan, tevhit derken kesret olan Allah'ın ispata çıkışını yani Hak'ı zikretmiş oluyoruz. Muhammed demek Hak demektir çünkü tevhit, huzuru Hak'ta olmaktır. Huzuru Hak'ta olanın gördüğü Hak, işittiği Hak, sözü Hak, fikri Hak'tır. Huzuru Hak'ta olanın gördüğü, işittiği, kelamı, fikri Hak olduğunda o tevhit erinin muhatabı Hak olur ki bakış tevhidî olduğundan ikinin olmadığı gerçeğine, Bakara suresi 115 ayeti kerimede,

Ve doğu da Allah'ındır batı da. Artık hangi tarafa dönerseniz dönün, Allah'ın Veçhi işte oradadır. Muhakkak ki Allah Vâsi'dir

denilerek beyan edilen tevhitliğe erilmiştir. Doğu ve batı görünürlüğü için zikredilir. Elbise ve giyen olarak düşünebiliriz ki Veçh, cümle tecelliler demektir. İşte Muhammed demek, Hak demek, Hak demek tevhit demektir.

Şimdi, öncelikle tevhidî olmayan bir anlatımın muhabbet olması söz konusu değildir. Eşyanın anlatımı konuşmak olur ki her konuşmaya muhabbet demek muhabbetin ne olduğuna cahil olunduğunun ispatıdır.

Konuşmanın muhabbet olması için anlatılanın tevhit olması gerekir. İkincil anlayışla eşyanın zikredildiği ve anlatıldığı konuşmalar tevhidî muhabbet olmazlar çünkü tevhit zahire gelince eşya batın olur. Muhabbet, kesret olan eşyanın aslının eşyada zikredilmesidir ki asıl zikredildiğinde eşya hükmünü yitirir de anlatım muhabbete dönüşür. Elbiseyi anlatmak konuşmuş olmak, giyeni anlatmak muhabbettir. Lambayı anlatmak konuşmak, elektriği anlatmak muhabbettir gibi örneklersek, aydınlatanın elektrik olduğu gerçeğinin muhabbeti lambayı zikrettirmez. Lamba demek ikilik çıkartmak, tevhidî terk etmektir.

Muhabbet, tevhit üzerine olup tevhidin kendisini anlatması demektir. Manayla bağımızın kurulması sonucu tevhidin mana kanalından kendisinden gayrı hiçbir şey bırakmadan ispatlı bir şekilde beyana gelişidir ve içinde ikilik barınmaz. Anlatımın içine iki girdiğinde muhabbet kesilmiş olur da artık ona muhabbet değil konuşma demek gerekir. Konuştuk ya da muhabbet ettik arasındaki farkı ikincillik oluşturur. Muhabbet, zikredilenin, yüceltilenin, sevilenin, bilinenin Hak olduğu gerçeğini hem anlatanın hem de dinleyenin ispatta görmesidir. Muhabbet ortamında, anlatan ve dinleyen olarak bulunanlar iki anlayışından geçmeli, ortamda Hak, güzel ahlakıyla, rahmanî sıfatlarıyla, ilmi, zikri ve manasıyla zahire gelmelidir. Muhabbethanede sen, ben kalmamalı bizlikte buluşulmalıdır. Kişilerin birbirlerini ispat ettiği konuşmalar hükmünü yitirmelidir. Zulmanî sıfatların varlığını devam ettirdiği konuşmalar son bulmalıdır. Davalar bitmelidir. Eşyayı gören görüş Hakk'a, işiten kulak Hakk'a, zikreden dil Hakk'a fikreden kalp Hakk'a tâbî olmalıdır. İşte tüm bunların Hz Muhammedsiz yani tevhitsiz gerçekleşmesi mümkün olmadığından **"Muhabbetten Muhammed oldu hâsıl, Muhammedsiz muhabbetten ne hâsıl?"** demişlerdir. Muhammedsiz muhabbet, muhabbet değil konuşma olduğundan hâsıl olan yani ortaya çıkan benlik, ikilik ve zulmaniyettir. Orada zulmanî sıfatlar hâkimiyetinde benlik ispatında olan anlayış kendisini ispat edip kabul ettirmeye çalışır. Orada, öfke, hırs, kibir dolaşır da kalpleri karartır. Orada bâtil hüküm sürer de Hak dışlanır. Gözler göremez, kulaklar işitemez, diller zikredemez, kalp fikredemez olur da, Araf suresi 179 ayeti kerimde,

Andolsun biz, cinler ve insanlardan, kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçoklarını cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir

denilerek işaret edilen hayvanlardan daha aşağı olan gafillerden olunur çünkü orada Muhammed olmadığından tevhit, tevhit olmadığından ruh olmaz. Ruhu olmayan canlı mahlûk hatta daha aşağıda olur. Dilde ne olduğu değil kalpte ne olduğu önemlidir ki kalpte benliğin oluşu ve dildeki tevhidin benlik için kullanılışı konuşanı siccinde tutarken kendisine zulmedişinin sebebidir. Ortamın muhabbethane ve konuşulanın muhabbet olması için kalbe Muhammed girmelidir. Muhammedin bulunduğu yerde şirk olan benlik barınmaz, orada tevhidin nuru parıldar çünkü tevhit demek, ilim demek, irfan demek, Hak demek ve bu kutsi değerleri görüp yaşamak ancak Muhammed'le mümkündür. Görüşümüzü, işitişimizi, dilimizi, kalbimizi Muhammed'e tâbî kılmadan tevhidî muhabbet etmek benlikle konuşmaktır. Manaya bağlanmak denilen tam olarak Muhammed'e bağlanmaktır. Hz Muhammed'i kendisine ait değerlerden ayırarak zikretmek, değerleri onsuz kullanıp sahiplenmek değer in değer oluşuna aykırıdır. Enam suresi 152 ayeti kerimde,

Yetimin malına, o en kuvvetli çağına gelinceye kadar, en güzel şekliyle olmadıkça yaklaşmayın. Ölçü ve tartıyı adaletle yerine getirin. Kimseyi gücünün dışında sorumlu tutmayız. Söylediğiniz zaman, yakınınız olsa bile, artık adaletle söyleyin. Allah'ın ahdini yerine getirin. Böylece tezekkür edersiniz diye, işte böyle, size onunla vasiyet etti

denilerek yetimin malına dokunmayın uyarısı bunun içindir. Yetim Hz Muhammed olup onun malı tevhitir.

Hız Muhammedin tevhidine dokunmak, tevhit eri olmadan benlikle tevhibi kullanıp tevhitte benlik ispat etmektir. Onlar, hak etmeden yani Muhammed'e tâbî olmadan benlikleriyle tevhibi sahiplenerek,

Hak derler, içini benlikleriyle doldururlar,
Tevhit derler şirklerini anlatırlar,
Muhammed derken kendilerini sunarlar,
Hamd Allah'a mahsus derken kendilerini yüceltirler,
Fail Allah'tır deyip, Nisa suresi 59 ayeti kerimde,

Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindedir.

denilerek uyarılanın tam tersini yapıp güzelliklerde kendileri görülsün isteyip çirkinlikleri Allah'a yüklerler, Mevsuf Allah'tır, gören, işiten, bilen, irade eden, zikreden, kadir olan Allah'tır derken sıfatlarıyla varlık giyinirler, Mevcut Allah'tır deyip vücudu sahiplenirler,

Onlar, Lailaheillallah derken kendilerini fail, mevsuf, mevcut görüp ilahlıklarını ilan ederler.

Onlar, görülen Allah'tır derken suret görmeye devam ederler.

Onlar dilindeki tevhit, kalbindeki şirk olanlardır da onlar yetimin malına dokunarak kendilerini helak edenlerdir. İşte bu durumda olanların yaptığına muhabbet değil benlik ispatı denilir. Onların söylemleri, fitne, fesat üzerine bâtili över Hakk'ı reddeder. Onlar, kendi hallerini doğru olarak tanımlar. Onların yani yetimin malına hakkı olmadan dokunanların eli, dili, gözü, kulağı, kalbi kara olanların dokunduğu yerler de kararır da şirklerini etraflarına bulaştırırlar. Onların muhabbetinde Muhammed zahir olmaz çünkü onlar kendilerini zahir ederler. Oysa muhabbet,

Hak deyip Hakk'a tâbiliktir,
Tevhibi anlatıp ispat etmektir,
Muhammed deyip zahir etmektir,
Hamd ederken fenaya ermektir,
Fail Allah deyip nispeti terkter,
Mevsuf Allah deyip, muhabbet edeni Hak bilme sonucu muhabbeti Hak'tan dinlemektir,
Mevcut Allah derken Hakk'ın zahirliğini seyirdir,
Lailaheillallah'a şehadettir,
Gayrılıksız kalıp tevhibe ermektir,

Muhabbet, Tahsili Kemâl sonucu benlikten geçip bizlikte cemal seyirinde buluşmaktır ki işte bu Yetimin malına layık hale gelip yetimle olmaktır. Muhabbet, tek doğru olan Hakk'a görede buluşup diğer tüm görevlerden geçmektir. Muhabbet, Kutsi Hadiste Cenab-ı Resulullah efendimizin,

Allah'ın ilk yarattığı şey nurumdur

dediği nura erip o nurla nurlanmak sonucu kesret dediğimiz nurun tafsilatında nuru görmektir. Muhabbet, ayeti kerimde, ***“Ölçü ve tartıyı adaletle yerine getirin”*** diyerek işaret ettiği muhabbette nispetle bulunma sonucu kendimizi görmekten geçip muhabbeti yapılanı görmektir. ***“Söylediğiniz zaman, yakınınız olsa bile, artık adaletle söyleyin”*** denildiği gibi muhabbet, sözü adaletle söylemek olan söylediğimiz bizden görülmesine ermektir. ***“Allah'ın ahdini yerine getirin”*** uyarısındaki gibi Allah'ın ahdi olan tek kudret, mülk ve irade sahibi olduğu, tek yaratan olduğudur ki bunda kimsenin tereddütü yoktur ve tereddüt ve isyan Allah'ın yanına ortak koymaktır ki bu şirkettir. Cenab-ı Allah tarafından Ali İmran suresi 18 ayeti kerimde bu ahit,

Dembir

Allah, şhadet etti, muhakkak ki O'ndan başka ilâh yoktur. Melekler ve ilim sahipleri de adaletle şahit oldular ki, O'ndan başka ilâh yoktur, O Aziz'dir, Hâkim'dir

denilerek beyan edilmektedir ve muhabbet ahdi yerine getirmektir. Fatır suresi 5 ayeti kerimede geçen,

Ey insanlar! Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. Sakın çok aldatici, Allah hakkında sizi aldatmasın

uyarısı da bunun içindir. Muhammedin zahir olmadığı konuşma muhabbet olmadığı gibi Allah hakkında aldatma ve aldatılmadır. Tevhit ilmiyle kendimizi ispat etme adına konuşmalar yapmak benliğimize düşmek olup ahdi yerine getirmemek sonucu kendimizi aldatmak olmaktadır. Muhabbet, içinde benliğin bulunmadığı gönül sohbetidir ki içinde yalnızca,

Yere göğe sığmadım, müminin gönlüne sığdım

beyanındaki kutsi hadisın işaret ettiği gibi mümin kulluğa erilip Hakk'ın olmasıdır.

Yaşantımız Hak ile Hakk'a muhabbet olsun!

Aşk u niyazlarımla.

**Bilgiyi görmekle şehadet etmek
Mutlak şehadetle zevkine ermek
İdrak gözümüzü gören eylemek
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**İlim denizinin kıyılarına
Gelip gezinirsin dil sandalıyla
Dalmak ister isen Hak seyranına
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**İşitmek inanıp kabul etmektir
Eskiye bırakıp terk eylemektir
İman yüzümüzü Hak'a dönmektir
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**Bizleri ben yapan anlayışlardan
İkilikte tutan yaşantımızdan
Yok olunmaz asla Hak'a varmadan
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**Kalbin açıklığına bilmek yetmiyor
Bilgide kalmakla karın doymuyor
Hale dönüşmeden Hak edilmiyor
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**Halil açtı sana gönül kapısını
Açılan kapıyla kalmamalısın
Fakir yanıp Hak'ta Hak olmalısın
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

AYIN RÖPORTAJI

Dembir: Dergimizin bu ayki konusu “Muhabbetullah” Pirimiz Seyyid Pir Muhammed Nur-ül Arabî Hz, “Yolumuz Muhabbet koludur” buyurmaktadır. Muhabbet kolu beyanından ne anlamalıyız efendim?

Özkan Günal:

Pir Hz'nin “Yolumuz” beyanıyla işaret ettiği Melamilik olup Melamilik, Cenab-ı Allah'ın

“İman” diyerek tanımladığı Allah'a ulaşma yoludur ki yolumuz Allah'a ulaştırın yoldur. İşte burada yani Allah'a ulaşma yolunda, farklı farklı kollar vardır ki her kol kendisince kendi erkânına göre hizmet ederek yine kendisince yaklaşır. Bu yakınlık kendi hali üzerine olma yakınlığı olup nefis terbiyesi kapsamında gerçekleşir. Az uyku, az yemek, sürekli zikir ve bedenî ibadetler şeklindedir lakin keşfi ve ispatlı olmayıp gaybî bir yakınlıktır. Melamilik ise bu kollardan muhabbet koludur ki ilim ve irfan merkezli seyri sülûk üzerine Allah ile yakınlık kurulan keşif meydanıdır. Cenab-ı Allah kutsî hadisinde,

Küntü kenzen mahfiyyen fe ahbebtü en u'rafe fe halaktü'l-halka li ya'rifünü

Ben gizli bir hazineydim, bilinmeye muhabbet ettim, bilinmek için halkı yarattım

demektedir. Bu sebeple yaşam Allah'ın kendisini muhabbet edişi olduğundan Allah'a yakınlık, O'nun muhabbetine dâhil olmaya yani irfana yani kulluğa ulaşınca gerçekleşir. Hiç şüphe yok ki, “Muhabbet” bilmek ve bilinmek zıtlığının cem halidir. İşte cümle kâinat bu muhabbetten meydana geldiğinden yolumuzun muhabbet kolu oluşu, bilmekliğimizle, bilinmekliğimizde Allah'ı bilenlerden eylemesindedir. İlim idraklere muhabbetle sunulan bilgi olup, İnşirah suresi 1 ayeti kerimede,

Biz, senin kalbini açıp ferahlatmadık mı?

denilerek ifade edildiği gibi kalp olan idraki doğru bilgiyle yeniden yapılandırarak tevhidî gerçeğin keşfinin aracıdır. Bu sebeple muhabbet, bizim bizliğimiz olan ikinci varlık anlamıyla tevhidin bilgisini aktarımımız değil Hakk'ın Kendisini anlatımıdır. Hak, Kendisini Kendisinde anlattığından bu anlatımda anlatımın hiçbir yerinde ikincillik bulunamaz çünkü Hak, varlığı sırf tevhit olandır. Bu, buz ile su örneğinde olduğu gibidir. Buz kendisini anlatırken anlatımı da sudan ibarettir çünkü buzun varlığı sırf sudur. Hak, Kendisini muhabbet ederken Kendisini tanıtır da Kendisinden ayrı ve gayrı olmadığından anlatım da tevhididir yani Haktan gayrı hiçbir şey var değildir. İşte Melamilik Hakk'ın Kendisini, Kendi halkiyetinde muhabbet ederek bilinir ve bilir kılmasıdır. Gayrılığın çıktığı beyan muhabbet değil bilgi aktarımıyla varlık ilanıdır ki Melamilik olamaz. Melami muhabbeti, varlığın hakikatinin ispatı olduğundan fenafillah boyutunda Haktan Hakk'a uruç, Bekabillah boyutunda ise Hak'tan halka nüzüldür. Ne uruç boyutunda ne de nüzul boyutunda Hak'tan

ayan hiçbir şey olmadığından Melamilik olan muhabbet kolu Hakk'ın Kendisini muhabbetidir. Varlık iddiası, zaten var olan Hakk'ın zahirliğini sahiplenisten geldiğinden muhabbet sahiplenışı yok edip gerçeğe aydırandır. Fiilimizde fail, sıfatımızda mevsuf, vücudumuzda mevcut olarak Allah'ın keşfiyle gerçekleşen şahadet gerçeğin keşfi olup gerçeğe ermektir. Cenab-ı Allah bize, bizde Kendisini, fiillerimizde fail, sıfatlarımızda mevsuf, vücudumuzda mevcut olarak muhabbet edip Kendisini bilinir kıldığından, muhabbet edeni Hak bildiğimizde muhabbeti Hak'tan dinlemek olan faili Hak, mevsufu Hak, mevcudu Hak irfaniyetinde kulluğa ereriz.

Bu, Hakk'ın Kendisini muhabbet edişine dâhil olmaktır ki Allah'ın farz kıldığı ulaşma gerçekleşir. Ankebut suresi 5 ayeti kerimde,

Her kim Allah'a kavuşmayı umarsa, bilsin ki Allah'ın tayin ettiği o vakit elbette gelecektir. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir

denilerek beyan edilen gerçeklik de budur. Allah'a kavuşmak, tayin edilen vakit olan, muhabbetle varlığımızın aslının Allah'ın tecellisi olduğu gerçeğini kabulleniş ile Allah'ta fena bulmak sonucu gerçekleşir. Kehf suresi 110 ayeti kerimde,

De ki, "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana, 'Sizin İlah'ınız ancak bir tek ilâhtır" diye vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa yararlı bir iş yapsın ve Rabbine ibadette kimseyi ortak koşmasın

denilerek de nasıl başarabileceğimiz anlatılmaktadır. Evet, bizler insanız ve Allah'a ulaşma yolunda muhabbet kolu olan Melamilik kolunda bizlere, Allah Kendisini kendimizde Kendisinden başka ilah olmadığını muhabbet ederek tanıtmaktadır. Melamiliğe teslim olmayla hal yönüyle söz verdiğimiz Allah'a ulaşma niyetimizde samimi olup Rabbe ibadet olan Allah'ı muhabbetle gayrılık çıkartmadan yani Hakk'ın zahirliliğini sahiplenmeden Hakk'ın muhabbetine dâhil olmalıyız. Fecr suresi 28 ayeti kerimde,

Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön!

denilerek vurgu yapılan gerçeklik de budur. Allah'tan razı olmak, Allah'ın Kendisini muhabbet edişi olan cümle fiiller, sıfatlar ve vücutlarda, gayrılık çıkartmadan muhabbeti Hak'tan bilmektir. Muhabbet edeni Hak bildiğimizde bize görelere devreden çıktığından her fiil, her sıfat ve her vücut Hak olur da bilinen Hak olduğundan huzuru Hak'ta olmak devreye girer, huzuru Hak'ta olmaya başlayarak ulaşmış oluruz çünkü Allah bize her fiil, sıfat ve vücudun Kendi fiili, sıfatı ve vücudu olduğu gerçeğini muhabbet etti. Biz cümlesine eyvallah deyip Hak bilme sonucu razı olduğumuzda tevhidî gerçeğe erme sonucu Allah'ta bizden razı olmuş yani Kendi muhabbetine bizi dâhil etmiş olur. Bu hakikat, Zümer suresi 18 ayeti kerimde,

Sözünü dinleyip de onun en güzeline uyanlar var ya, işte onlar Allah'ın hidayete erdirdiği kimselerdir. İşte onlar akıl sahiplerinin ta kendileridir

denilerek vurgulanır. Muhabbeti dinleyip, tevhidî gerçeği fark ve kabul edip tarif edilenin şahadetine erenler, Allah'ın hidayete yani muhabbetine erdirdiği kimselerdir. İşte onlar nakıs ve ikilikten oluşmuş anlayışlarını terk edip tevhitte yeni bir anlayış oluşturup Allah'a ulaşmış kullardır. Onlar, Hakk'ın Kendisini muhabbet ettiği kolu olan Melamet ile Cenab-ı Resulullah efendimizin,

Ölmezden evvel ölünüz

beyanının sırrıyla sırlanıp Allah'ta fena bulup Hak ile var olarak yeniden doğanlardır. İşte Melamilik muhabbet koludur çünkü Allah'ın gerçekliği olan tevhit muhabbet ile idraklere sunulur da talip muhabbet edileni içselleştirip kendisinde şahit olarak Allah'a dünyada yaşarken ulaşır. Melami'nin, muhabbet ile görüşünü Hakk'a tâbî kılarak Hakk'ın Kendisini seyrine dâhillikle gördüğü cemal olur. Melami, şirk olan varlık nispetinden muhabbetle arınarak kendi ikiliğini tevhit edip fitneyi ziynet yapar.

Melami, emmarede bulunan nefisini arındırıp ruh eyler. İlmin olmadığı yerde zan ve vehim devrede olur da gayip olan zahire gelemeyeceğinden aşk da, zikir de ispatsız kalır. İlim yoksa şehadet, şehadet yoksa yakınlık hâsıl olamaz. İlla ilim ve ilim için illa muhabbet gerekir. Muhabbet ise, içinde edep, erkân, aşk, zikir bulunan bütünlük olduğundan Melami bu ziynetleri üzerinde sahiplenmeden taşıyandır. Bunun için Melami muhabbeti ruhludur, ruhlandırır, görmez gözü görür, işitmez kulağı işitir, fikretmez kalbi fikreder kılar.

Dembir: Efendim, Cenab-ı Allah'ın Kendisini muhabbet edişinde ilk muhabbeti neydi?

Özkan Günal:

Cenab-ı Allah'ın yaratması Kendisini, Kendisinde olanlarla yine Kendisinde zahire getirmesiyle muhabbet edişi olduğundan, muhabbeti anlayabilmek için ilk tabirinin hangi boyutta zikredilişini anlamak gerekir ki ilk muhabbeti yani ilk yarattığını anlayabilelim. Aslı itibariyle birbirinden farkı olmayan ve asla ikilik çıkartmayan bu boyutlar latif ve kesif olarak karşımıza çıktığı için her ikisini de görmemiz gerekmektedir. Cenab-ı Resulullah efendimiz,

Âdem çamurla balçık arasındayken ben peygamberdim

diye buyurmuştur. Diğer bir hadisinde ise,

Ben görünüşte maddi olarak Âdem'in neslinden gelmiş olsam da, mana bakımından Âdem'in atasıyım. Meleklerin Âdem'e secde etmeleri benim yüzümdendir

demekte ve bu hakikatin nasıl olduğunu,

Her şeyden önce Allah'ın ilk yarattığı şey senin peygamberinin nurudur. O nur, Allah'ın kudretiyle onun dilediği yerlerde dolaşıp duruyordu. O vakit daha hiçbir şey yoktu. Ne Levh, ne kalem, ne cennet, ne cehennem vardı. Ne melek, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne cin ve ne de insan vardı? Allah mahlûkları yaratmak istediği vakit, bu nuru dört parçaya ayırdı. Birinci parçasından kalemi, ikinci parçasından Levh-i Mahfuz'u, üçüncü parçasından Arş'ı yarattı. Dördüncü parçayı ayrıca dört parçaya böldü. Birinci parçadan Arşın taşıyıcılarını, ikinci parçadan Kürsüyü, üçüncü parçadan diğer melekleri yarattı. Dördüncü kısmı tekrar dört parçaya böldü. Birinci parçadan gökleri, ikinci parçadan yerleri, üçüncü parçadan cennet ve cehennemi yarattı. Sonra dördüncü parçayı yine dörde böldü. Birinci parçadan müminlerin basiret nuru iman şuurunu, ikinci parçadan mârifetullahtan ibaret olan kalplerinin nurunu, üçüncü parçadan tevhitten ibaret olan ünsiyet nurunu yarattı.

buyurarak da anlatmaktadır. Bu anlatım ışığında baktığımızda ilk yaratılanın Muhammedî nur olduğunu, daha sonra cismanî olarak Âdem As'ın yaratılıp kendisine kendi aslı ve varlık sebebi olan Muhammedî nurun üflenerek varlığının tamamlandığını görmekteyiz. Her şey, yaratan Cenab-ı Allah'ın kutsi hadisinde,

Ben gizli bir hazineydim, bilinmeye muhabbet ettim, bilinmek için halkı yarattım

beyan ettiği gibi ve Cenab-ı Resulullah efendimizin de,

Allah, âlemleri yaratmazdan evvel ne hal üzerineydi?

şeklinde kendisine sorulan soru üzerine,

Allah vardı, Allah'la birlikte hiçbir şey yoktu

cevabından anlamaya çalıştığımız gerçeklik üzerindeyken, Cenab-ı Allah bizlerin bilinmek kavramıyla tanımladığımız Kendisini, Kendisinde, Kendisiyle seyretmeyi istemesiyle Kendisini, Kendisinde, Kendisiyle görülür, işitilir, bilinir, sevilir, zikredilir hale getirmesidir. İşte bu hal, Kendisinde, Kendisiyle, Kendisi olarak gerçekleşirken her bir sıfatını Kendisinde zahire getirmesi olup bilmeklik ve bilinmeklik cemiyle tecellisinde aldığı isim Muhammedî nurdur çünkü nur hem latiftir hem de *gerçek* anlamındadır ve tek gerçek Allah'ın Kendisidir. İlk muhabbet olan Muhammed'i anlayabilmek için Muhammed isminde cem olan değerleri anlamak lazım. Muhammedî Nur'u zikrederken, Cenab-ı Allah'ın zatî ilmiyesinde Kendisini bilışı ve bilinirliğini aynı anda zikretmiş oluyoruz. Bu sebeple Allah, bilinmeyi muhabbet ettiğinde, muhabbet edişi ve muhabbetin içeriğindeki tüm oluşumlarla birlikte tecelli etmiştir. İşte bu tecellinin birlikteliği, varlık âlemini ve varlığın özünü meydana getirmiştir. Âlem, varlığın kendisi ve varlığın kendisinde bâtın bulunan düşünce şeklinde örnekleyebiliriz. Varlık, varlık âleminde, düşüncesinde bulunan kendisini bilinecek kılan bilgiyi anlatarak zahire getirmiş olduğundan zahire gelen anlatım anlatanın kendisi olmaktadır. İlk yaratılan nur ve diğer tüm yaratılanların o nurdan halk edilmesini böyle anlayabiliriz. Hiçbir şey yoktur ki o Muhammedî Nur'un batınından zahire gelmiş tafsilat yani nuru tanımlayan bir özelliği olmasın. Ahzab suresi 45 ayeti kerimede,

Ey Peygamber! Biz seni hakikaten bir şahit bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik

denilerek bu hakikate dikkat çekilmektedir. O bir şahittir çünkü şahit olduğu kendi tafsilatı olduğundan gördüğü kendisidir. Müjdeleyicidir çünkü kendi hakikatini kendi tafsilatında, kendi tafsilatına bildirmektedir. Uyarıcıdır çünkü kendisine bakana kendisini görmesi gerektiğini uarmaktadır. Hz Muhammed efendimizin kendisinden gayrıyı kendisinden gayrıya bildirmeyişi âlemin kendi tafsilatı, kendisinin de bu tafsilatın özü oluşundandır. Cenabı Allah'ın Bakara suresi 117 ayeti kerimesinde,

O, gökleri ve yeri örneksiz yaratandır. Bir işe hükmetti mi ona sadece "ol" der, o da hemen oluverir

beyanıyla işaret ettiği "Ol" deyişidir Muhammedî Nur. Allah önce Kendisinin bilmekliği ve bilinmekliğini zikretti ve bu zikir zahiri var etti. İşte bu zahir dediğimiz "Ol" emri olarak da söylenen, içerisinde tamlık bulunan Muhammedî Nur'dur. Allah önce, Habibim, Nurum, Rahmetim, Ahlakım, Tevhitliğim, Kendimi bilişim, esmalarıyla zikrettiği, sen olmaıydın âlemi yaratmazdım dediği "Muhammed'i" muhabbet etmiştir. Habibini, habibine muhabbet ederken ortaya çıkan kelimeler ise yaratılanlar olmaktadır. Âdem As ise bilmeklik ve bilinmeklik cemi olan Muhammedî Nur'un bedenlenişidir. Bedeni bilinmekliğin hali, kulağından üflenen ruh ise bilmekliğin halidir. Bu sebeple Âdem ve devamında gelen tüm halk Muhammedî Nur'un tecellisi olmaktadır. Bizler, Hz Muhammed efendimizi zikrederken Allah'ın ilk zuhur halini, Âdem As'ı zikrederken Hz Muhammed'in ilk zuhur halini zikretmiş oluruz. Onun için Allah'ın ilk muhabbeti deyimi muhabbetin devamlılığı gerçeğinde halen ilk olarak devam eden muhabbettir. Allah Kendisini muhabbet etmeyi bıraktığında her şey yine ilk haline zahirden batına dönüşür, varlık zahiri anlamıyla var olmaya devam edemez, yok olur.

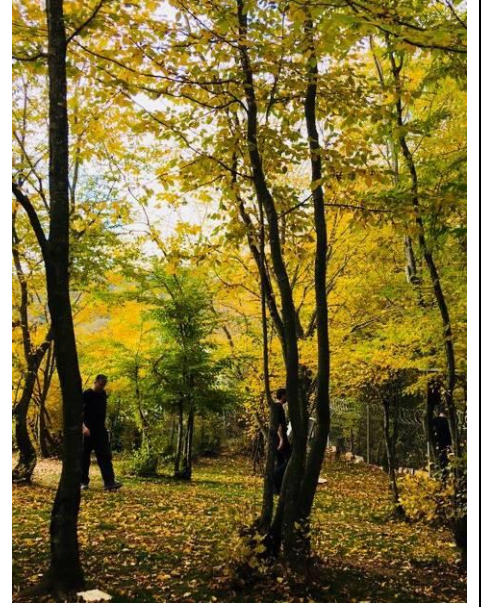
Biz konuşmayı bırakınca zahire ses çıkmadığı gibi düşünebiliriz. "İlk ve son" muhabbetin başlangıcı ve bitişi anlamındadır. Kendimizi anlatırken söze "Ben" diye başlarız ve diğer tüm anlatımlar ilk zikrettiğimiz "Ben" vurgusunun tafsilatı ve anlatımı olur ya işte Allah'ın ilk sözü olan "Ben" Hz Muhammed'dir.

Dembir: Allah'a Aşkla, ilimle ve benlikle muhabbet etmenin alametleri nelerdir efendim?

Özkan Günal:

Aşk, sevginin varlığını kaplamış halin ismidir.
İlim, tahsil edilen bilgidir.
Benlik, Allah'a ortak koşmak olan ilahlık iddiasıdır.
Muhabbet etmek, bildirip ispat etmek adına tanımlama yaparak anlatmaktır.

Aşk, sevginin sevende kendisinden başka hiçbir şey bırakmadığı hal olduğundan aşkın dili ve hali maşukun kendisini ilanıdır ve âşık ile maşuk esmaları aşkın tecellisi olduğundan, aşkla yapılan muhabbette aşktan başka hiçbir şey barınmadığından ispat olan aşkın kendisidir. Aşkla yapılan muhabbette, kelimeler aşka tâbî olarak aştan yana sarf edilir de bu muhabbet aşkın kendisini zahir edişidir. Muhabbet, sadece kelamla değil hal ile de gerçekleşir. Söz, aşka ulaşınca tüm yetersizliğiyle çırpınır da ne kadar çaresiz olduğunu beyandan başka bir şey gelmez elinden. Bu sebeple aşkla yapılan muhabbette, aşk olarak kahhar, âşık olarak yokluk, maşuk olarak vuslat yönleriyle gerçekleşir ve içinde, ikilik olmadığından en güzel haliyle muhabbettir. Hac suresi 24 ayeti kerimede,

Ve onlar, sözün en güzeline yönelmişler, övgüye layık olan Allah'ın yoluna girmişlerdir

denilerek anlatılan bu hakikattir. İlimle muhabbet de elbette güzeldir çünkü ilmin kendisine çeken cezbeleri vardır. Bilinmeyi bilir hale gelip bildiğimizi anlatmak üzerine gerçekleşir. Bu hal, ilmin cezbesinde, ilmin güzelliğine kapılmış halde bilginin gücü ve güzelliğini anlatmaktır. İlim muhabbetinde araç amaca dönüşmüştür de gaye ilmin çokluğuyla övünmek üzerine her zaman daha fazla ilim arzusuyla, ilme hizmet olmuştur. İlim muhabbetinde, ilim ile anlatılan, ilimle tanıtılacak olan değil ilmin kendisidir. Anlatım ilim üzerine güzel ve hoş olarak gerçekleşse de ilim perde haline geldiğinden ve görülen ilim olduğundan muhabbetin içinde gizli benlik barınır da Allah'a ulaştırılacak olan Allah ile arada engele dönüşür. İşte en büyük yanılgılar ilim muhabbetinin aşk muhabbetine dönüşmemesiyle muhabbetin ilmi boyutta kalmasından kaynaklanır çünkü doğru olan üzere zannedilir. Necm suresi 30 ayeti kerimede,

Onların ilimden ulaşabildikleri sadece budur. Muhakkak ki senin Rabbin ki; O, kimin Kendi yolundan saptığını en iyi bilir ve O, kimin hidayete erdiğini en iyi bilir

denilerek bu hakikat beyan edilir. Benlik muhabbeti ise en kötü olanıdır çünkü içinde benliğin ispatı için ilmi kullanmak vardır ve bu kendimize zulümdür. Allah'ın ilmini benliğimizle tevhit edip Allah, Hak derken dahi Allah ve Hak kavramlarıyla içten içe aslında ben denilmiş olunur. İlim güzelliğiyle benliği parlatmak üzerine gerçekleşir. Bu tip zihniyet için şöyle diyebiliriz. İlim, eşeğin insana dönüşmesi içindi, onlar insana dönüşmek yerine semerlerini parlattılar. Muhabbet ile secde edilerek ispat edilecek olan secde edilen Allah olmalıyken, benlik kendisini secde edilen olarak ilan ve ispat ederek gerçeği örten kâfir olunur. Bakara suresi 34 ayeti kerimde,

Hatırla ki meleklerle; Âdem'e secde edin, demiştik de secde etmişlerdi, sadece İblis secde etmedi. Ancak İblis yüz çevirdi. Kibirlendi de kâfirlerden oldu

denilerek bu hakikate vurgu yapılır.

Aşk u niyazlarımla.

Dembir: Teşekkür ederiz efendim.

**Benim ol Aşk bahrîsi denizler hayran bana
Derya benim katremdir zerreler ‘umman bana**

**Kafdağı zerrem değil ay ve güneş kul bana
Aşım Hak’tır şek değil Mürşit’tir Kur’an bana**

**Çün dosta gider yolum mülk-i ezeldir ilim
Hak’tan söyler bu dilim ne kul ne sultan bana**

**Yok idi bu bârigâh vardı ol padişah
Ah bu ‘Aşk elinden ah dert oldu derman bana**

**Âdem yaratılmadan can kalıba girmeden
Şeytan lanet olmadın ‘arş idi seyran bana**

**Diledi göre yüzün işite kendi sözün
Nazar kıldı bir kere anda can verdi bana**

**Yaratıldı Mustafa yüz nur gönlü safa
Ol kıldı Hakk'a vefa ondandır ihsan bana**

**Doğdu ol din metâ'sı andan oldu kamusu
Âdem Halil ve Mûsâ hüccet ü bürhan bana**

**Âşık dilin bilmeyen ya delidir ya dehrî
Ben kuşdilin bilirim söyler Süleyman bana**

**Yunus Emrem bu yolda eksikliğin bildirir
Mest oluban çağırır dervişlik bühtan bana**

Seyyid Pir Muhammed Nurûl Arabî Hazretleri

ŞERH-İ KELÂM-I İMAM ALİ

Bismillahirrahmanirrahim Elhamdülillahi Rabbil Âlemin. Vesselatü vesselamu ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi vesahbihi ecmain.

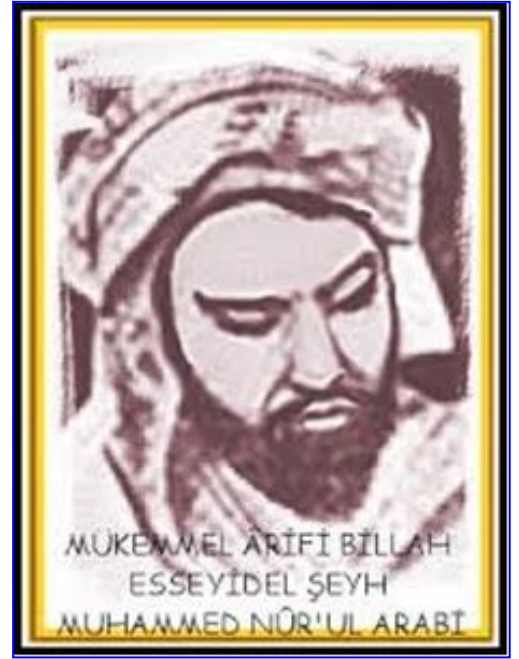
İmam Ali ki Allah ondan razı olsun. Cümle mahlûkatın vücutlarının zuhuru bir şeye benzemekte olmadı yani hiç birisi birbirine benzemezler. Mahlûkatın vücudu müstakilleri yoktur, karın vücudu olmadığı gibi. Zira karın vücudu suyun vücududur. Başka vücut yoktur. Halk dahi böyledir. Vücutları, vücudu Hak'tır. **“Zahiren kar su gibidir”** O varlık su mesabesinde. Hakikatte, kar sudan gayrı değildir. Ancak su, kar suretinde görülür. Su ismi, gizli olur ve kar ismi zahir olur. Hakikatte birdir. Halk, Hakk'ın zuhurudur.

Her suretle görünür olur. Bu görünürlük, halka isim oldu. Batında zat-ı Aliyelerinden gayrı zat yoktur. Cümle halk namıyla olan, yaratılmışlığa çıkışı olup görünmesidir. Kar ve su zahirde birbirlerinden ayrıldılar. Zira su ile taharet olur. Fakat kar ile taharet olmaz. Hatta kardan gayrı su bulunmaz ise ve karı eritecek bir şey dahi bulunmaz ise teyemmüm yapılır. Zira kar teyemmüme mani olmaz. Ama su teyemmüme manidir. Bundan malum oldu ki, zahirde kara su demezler. Zira karın müstakil vücudu yoktur. İsimde ve bakışta Hakk'ın zahiri olan halk, Hakk'ın gayrıdır. Zat-ı Hak'tan gayrı bir zat yoktur ki ona Hak denile. Kar suyun sıfatı ve sureti olduğu gibi, halk; Hakk'ın sıfatı ve suretidir diye söylenir. Velâkin ona Hak denilmez. Suluk-i Tevhid ile Hak Teâlâ Zariyat, 56 tembih buyurur,

Ve ben, cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.

Cümle halk fanidir. Gerek Tevhid-i Ef'al ve gerek Tevhid-i Sıfat ve gerek Tevhid-i Zat ile halk fani olur. Sonra, zat-ı Hakk'ı nazarı Hak ile ve bu sülûk ile müşahede eder. Yani, halkın fani ve Hakk'ın baki olduğunu müşahede edip, cümle; Hak zahir olur. Velâkin, sülûk-i Tevhid olmaksızın halka Hak demek küfürdür. Nitekim kendilerini nispet eden imansızlar, Tevhid sülûkû etmeden, halka Hak demek ve nazarlarında halkın vücudu varken ona Hak demeleri küfürdür. Bu makama; Makamül-Cem, Hazretü'r-ruh ve Kurb-u feraiz ismi verilir. Bu makamda **“Enel Hak”** demek doğru olur. Fakat bu sırrı faş doğru değildir. Mansur b. Hallac'ın bu sırrı taşımaya sabrı kalmayıp **“Ene Hakk”** sırrını faş eyledi. Ve kendi katline dua okudu. Ehlullah niyaz ederler. Zira bu sırrı faş edene ceza verilir. Makam-ı Hazret-ül Cem; cümle sıfatın zat-ı Hak ile kaim olduğu müşahede olunur. Ayrılıklarında zıddiyet sabit olur. Meselâ; evvel-ahir, batın-zahir, tevhit-şirk, zulmet-rahmet ve gayrıları gibi, Hak Teâlâ'nın esma ve sıfatı, yani; Hüsnü cemal zat-ı vahit olan hakikat-i âlinin, işleri ve sıfatlarıdır. Ve bu makam cemül cem yani, cem'i ef'al-i tecellileri, zat-ı Hak ile zahir oldular. Tecellilerinde zıddiyet vardır. Su ve kar, canlı ve cansız, hayvan ve nebat ve gayrıları gibi. Lâkin cümlelerin gerek sıfat ve gerek ef'al, zat-ı Hak ile zahirlendir, müstakil vücutları yoktur. Ve zuhurlarının, ayn-ı zuhur-u Hak olduğunu işaret eyledi. Yani, cümle sıfat ve ef'al, gerek mana ve gerek zahir Hakk'ın sıfatlarıdır. Cümle, zat-ı Hakk'a bağlı olup, yani fani ve batın olup, ol görünürde zahir ve batın zat-ı Hak'tan gayrı yoktur. Görmez misin ki, aynaya nazar eylediğin vakit, ayna gizli olup görünen suret zahir olur. Bundan ötürü aynaya nazar sünnet oldu. Hatta Allah, görünmek için eseriyle görünür oldu.

Sallallahü ala seyyidina Muhammedin ve alihi ve sahbihi ecmain.

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Otuz Altıncı Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Yüce Allah Teâlâ'nın Lokman suresi 14 ayetinde,

Bana ve anana babana şükret, dönüş banadır.

beyanı hakkındadır. Bu ayette şuna işaret edilmektedir, Kur'an, insan ve âlem. Bunlardan her biri diğere aynadır. Gaye insandır. Fakat insan ancak bunlarla tekemmül eder. Onlar insanı kemale eriştirinceye ve kendilerine ayna yapıncaya kadar terbiye ederler. Bu defa insan onlara ayna olur.

İnsanlardan kimi terbiye kabul eder, kimi etmez. Kemale erinceye kadar terbiye kabul edip kemale eren insanda Kur'an ve âlem tamamen görünür. Terbiye kabul etmeyen insanda Kur'an'ın cemali, âlemin nizamı görünmez. Onun kalbi, husuf ve küsufu (Ay ve güneş tutulması) devamlı olan bir âlem gibidir.

Onda herc-ü merc, Ye'cuc-me'cuc ve diğere fitneler zuhur eder.

Hâsılı bir insanın kalbinde fırsat bulunca falanın malını zorla almak, çalmak yahut falanın karısıyla zina etmek, falanı öldürmek gibi şer ve fesat niyetleri bulunursa kalp âleminde olanların hepsi onun gibi olur. O takdirde onun kalbi, padişahının zulmünden fitneler kopan bir ülke gibidir. Eğer o kimse o halde ölse, nefsinin kalp âlemine göre bir âlemde görür. Bütün güzel ahlakı da çirkin bir surete bürünmüş olur. Nefsi bu iki âlem arasında daima azap içerisinde kalır.

Ama kalbinde, fırsat bulduğu takdirde mescitler, camiler yapmak, ribat kurmak, köprüler yapmak, su akıtmak, kuyu çıkarmak ve bunlara benzer hayırlar yapmak ve herkese iyilik etmek niyeti bulunursa onun kalbi, bu niyeti gibi olur. Yani kalbi, sultanının adaletiyle mamur ve muntazam bir ülke gibi olur. O insan o halde ölürse, nefsinin suretini, kalp âlemine muvafık bir surette görür. Kur'an'dan alınmış güzel ahlakı, kendine sevimli, güzel bir surete bürünür. Kendi orada onunla arkadaş olur, daima zevk içerisinde yaşar. Hâsılı insanın kalbi, ya Cehennem ya da Cennettir.

O halde Kur'an'ı ve dünyayı gözünden uzak tutma, nefsinin bunlarla kemale ulaştır ki bunlar sende dosdoğru görünsünler. Ve sende bulunan Kur'an ahlakı, sultanlar Sultan'ına ulaşsın, yaratılmış bulunduğu belli evini

bulsun. Her şey düzenine kavuşsun. Kalp âlemin intizama girsin. Ebedi rahat bulasın.

Ama bunları ihmal edersen, Cennete giremezsin. Çünkü senin cennetin, onların ayakları altındadır.

Aşk u niyazlarımla.

**Ağlamaktır benim kârım
Ağla gözüm şimden gayrı
Irmak oldu kanlı yaşıım
Çağla gözüm şimden gayrı**

**Hüda bizi attı oda
Yanmak oldu bize gıda
Ömrün oldukça dünyada
Gülme gözüm şimden gayrı**

**Bilmem yarın neydiğini
Ömür gülü solduğunu
Gece gündüz olduğunu
Bilme gözüm şimden gayrı**

**Aldanma dünya haline
Zehir katar balına
Düşüp dünya hayâline
Dalma gözüm şimden gayrı**

**Âşık Yunus nedir hâlin
Her ne dersen Hakk'a malum
Bir deryaya düştü yolum
Dönme gözüm şimden gayrı**

**Canını terk etmeden cananı arzularsın
Kuşğını kesmeden imanını arzularsın**

**Şol çocuklar gibi binersin ağaç ata
Sopa ile topun yok meydanını arzularsın**

**Karıncalar gibi sen ufak ufak yürürken
Meleklerden ileri seyranını arzularsın**

**Topuğuna çıkmayan suyu deniz sanırsın
Sen katreyi geçmeden ummanını arzularsın**

**Var sen Niyazi yürü atma okun ileri
Dert ile kul olmadan sultanını arzularsın**

MEYDANIN ÇOCUKLARI

Yusuf Yörüger 5,5 yaşında

Dembir: Muhabbetullah nedir Yusuf?

Yusuf: Muhammedullah... Zikir yaptığımızda ilahiden önce yapılır.

Dembir: Sadece ilahiden önce mi muhabbet edilir?

Yusuf: Hayır. Mesela, her yerde olduğumuz sürece yapılır.

Dembir: Kim muhabbet eder?

Yusuf: Canlar.

Dembir: Neden muhabbet ederiz?

Yusuf: Çünkü Allah'ı hatırlamamız için.

Dembir: Allah mı istemiştir muhabbet etmemizi?

Yusuf: Hayır, Efendi Baba.

Dembir: Peki Allah insanlarla muhabbet eder mi?

Yusuf: Eder. Mesela onlar yani canlar yapmadığında bile muhabbet eder.

Dembir: Peki sence ne der Allah muhabbetinde?

Yusuf: Duyamadığım için bilmiyorum.

Dembir: Asya muhabbetullah nedir?

Asya: Bilmiyorum. Ama ilk aklıma gelen muhabbet etmek.

Dembir: Muhabbet ne demek?

Asya: Birlikte sohbet ettiğimiz bir şey. Ya da 2 kişi. Çünkü 1 kişi muhabbet edemez. 1 kişi kiminle muhabbet edecek ki?

Dembir: Kendi kendine muhabbet etmez misin?

Asya: Hiç etmedim. Birbirimizle duygularımızı ve eğlenceli anlarımızı konuşuruz. Her zamanki günümüzü. Bazen muhabbetlerde oturuyoruz ama ne muhabbeti oluyor bilmiyorum.

Dembir: Muhabbetullah, yani Allah'ın muhabbeti nasıl olur?

Asya: Allah'la ilgili konuşmak.

Dembir: Peki Allah muhabbet eder mi sence?

Asya: Evet, eder.

Dembir: Kiminle muhabbet eder?

Asya: Mesela Hz. Âdem'le muhabbet etmiştir. Bir de Hz. Havva ile. İyi şeyler yaparsak belki insanlarla da muhabbet edebilir.

Dembir: Allah nasıl muhabbet eder sence?

Asya: İsteddiği bir konu başlatır. Bilgi vermek için ve çok önemli konuları anlatmak için. İyi davranan 2-3 insanla muhabbet etmiştir, öyle sanıyorum.

Asya Yörüger 7 yaşında

Dembir: Muhabbetullah nedir Özlem?

Özlem: Muhabbet, sohbet etmek, konuşmak demek, bir konu hakkında, insan hakkında.

Dembir: Neden muhabbet ederiz?

Özlem: Muhabbet ederek bilgi kazanırız. Eğlenceli konuştuğumuz şeyler hoşumuza gidebilir. Yeni kelimeler öğreniyorum. Daha zeki oluyorum.

Dembir: Kendi kendine muhabbet ettiğin olur mu?

Özlem: Hayır, tek başımıza eğlenceli olmaz. 20-30 kişi, 15 kişi sohbet edebiliriz.

Dembir: Allah mı sohbet ediyor?

Özlem: Herkes sohbet edebilir. Efendibaba da, Asya da, Yusuf da, Melisa da...

Dembir: Allah insanlarla muhabbet eder mi?

Özlem: Eder ama olduğu yerde kendi kendisine eder.

Dembir: Nasıl muhabbet eder, ne der sence?

Özlem: Güzel şeyler söyler, bizlerin sohbetini eder. Biz O'nu görüp duyamayız.

Dembir: Neden muhabbet eder o zaman biz duyamazsak?

Özlem: Orada muhabbet edeceği kimse olmadığı için kendi kendisine muhabbet etmek istemiştir. Bize sesini duyurması biraz zor olabilir. Sohbet etmek isteriz ama duyamadığımız için O'nunla sohbet edemeyiz.

Özlem Tekşen 9 yaşında

Dembir: Muhabbetullah nedir İlknur?

İlknur: Muhabbet konuşmak oluyor. Sohbet etmek oluyor. Allah'ı zikretmek, Allah'ı muhabbet etmek olabilir. Allah'ın özelliklerinden, bizim için yaptıkları, yarattıkları hakkında. Her şey Allah olduğu için istediğimiz her şeyden sohbet edebiliriz yani. Böylece Allah'ı muhabbet etmiş oluruz.

Dembir: Peki, Allah insanlarla muhabbet eder mi?

İlknur: Ölen kişileri yanında tutuyorsa edebilir. Tek başına muhabbet edemez.

Dembir: Allah ölenlerle mi muhabbet eder? Yaşayanlarla etmez mi?

İlknur: Edebilir?! Onu zikredenlerle ama çok çok zikredenlerle. Çünkü emin olması gerekir.

İlknur Mazak 9 yaşında

Dembir: Allah insanlarla nasıl muhabbet ediyordu?

İlknur: Efendibabam, Zehra teyzem ve bütün canlarla muhabbet ediyordu. Şu anda içeride muhabbet ediyorlar, yani muhabbetullah.

Dembir: Dinlediğin muhabbetlerden seni etkileyen, sevdiğin bir örnek var mı?

İlknur: Evet. Hani aşure yemiştik o gün. Yoldayken çölde, kötüler iyilerin etraflarını sarmışlar. Bizim gibi kötü olun zikretmeyin demişler. Onlar da biz Allah'a sözümüzü bozmayız demişler. Kötüler herkesi öldürmüş.

Dembir: Bu muhabbetle hayatında nasıl bir değişiklik oldu, seni nasıl etkiledi?

İlknur: Hiçbir zaman iyiliği bırakmamayı, iyilikten yana olmayı anlattı.

Dembir: Melisa, muhabbetullah nedir?

Melisa: Muhammed'den yola çıkarsak, Efendibaba anlatıyor, bir de Hz. Muhammed var.

Dembir: Hz. Muhammed ile Efendi Baba'nın anlattığı Muhammed farklı mı sence?

Melisa: Hz. Muhammed bir insan, Efendibaba onu konuşarak canlandırıyor. Peki, muhabbetullah derken, tullah mı dullah mı? Mesela, Vebutullahtır* kendisi diye bir ilahi vardı. O ne demektir? Sohbetlerde işlendi mi bu? Çok merak ettim.

Dembir: "Habibullahtır kendisi" sözlerini hatırlıyor olabilirsin. Habib, sevgili demek. Habibullah Allah'ın sevgilisi/dostu demek.

Melisa: O zaman muhabbetullah, Muhammed Allah'ın sevgilisi demektir. Şu an Allah'ı görmek istedim! Çay kahve sohbeti değil yani, Allah'la ilgili sohbet.

Dembir: Peki Allah insanlarla muhabbet eder mi?

Melisa: Ne olmasını isterse onu der. Mesela, benimle muhabbet etmiştir ama ben farkında olmamışım.

Dembir: Nasıl?

Melisa: Bir şey istersin, kabul ederse olur. Kabul etmese, o da hayır anlamına gelir. İstedığı herkesle muhabbet eder. Hem kendi istediğiyle hem de onunla konuşmak isteyenlerle.

Dembir: Nasıl muhabbet edilir, karşılıklı mı olur?

Melisa: Bence olmaz. Bazen kendi kendime de muhabbet ederim. Yalnız olduğumda ve masum hissettiğimde kendi kendime sohbet ederim. Öyle keyifli oluyor. Daha cazip geliyor. Çünkü kendimle her şeyi paylaşabiliyorum her yerde.

Dembir: Muhabbetullah nedir Ercan? Nasıl muhabbet edilir?

Ercan: Muhabbet etmektir, Allah'tan, peygamberimizden bahsedilir. Sadece konuşarak da değil, Hu Hu Hu diyoruz. Zikretmek de muhabbet etmek sayılır.

Dembir: Neden muhabbet ederiz?

Ercan: Allah'a yakınlaşmak için. Onunla ilgili güzel konuştuğumuz için, O'na kul olduğumuz için Allah kendine yakınlaştırır. Mesela mürşitler, müminler, peygamberler, insanlar Allah'ı muhabbet ederler.

Dembir: Allah insanlarla muhabbet eder mi?

Ercan: Etmez. Çünkü Allah kendisini göstermez, yani herkese göstermez. Peygamberlere ve meleklerle gösterir... Allah'ın muhabbet etmesi için, insanın İslam olması, kul olması, Allah'ı sohbet etmesi, kötülükten arınması ve dualar etmesi lazım.

Dembir: Bu şartları yerine getirene Allah nasıl muhabbet eder sence?

Ercan: Peygamberimizle Cebrail konuştu. Allah bütün yarattığıyla kendisini anlatıyor bize. Ona kulluk edelim diye.

*Melisa Türksün
9,5 yaşında*

*Ercan Günel
10,5 yaşında*

**Kamil mürşit olanın sözleri Kur'an olur
Nakıs mürşit olanın sözleri güman olur**

**Uyduñ zındık sözüne mürşit dedin kendine
Senden derviş olanlar bir kızıl şeytan olur**

**Taklit ettin Tevhidi girdin fasık rengine
Sana yoldaş olanın meskeni niran olur**

**Evrad ettin esmaya Tanrı dedin eşyaya
Eşya bir masivadır gelir bir gün yok olur**

**Esmada kalan kişi suretledir her işi
Dünya ukba teşvişi kalbinde pazar olur**

**Hak yoluna gidenler yasaklardan kaçarlardı
Şarabı aşk içenler her daim sarhoş olur**

**Fehmi şükret haline düştün güller bağına
Ol gülistan içinde dost ile didar olur**

Sizden Gelenler

Muhabbetullah.

Yana yana, döne döne aşkı arayan lakin bir şey aradığını dahi bilmeyen, bilse de aradığı şeyin ne olduğunu bilmeyenlere gerçekte neyi arayıp durduklarını bildiren kelimedir muhabbetullah. Allah'ı anlatır, aşkı anlatır, Hakk'ı anlatır.

Allah tohumunu gönül toprağına eken İlahi kelimedir muhabbetullah.

Ekildiğı toprağın bağıında patlayıp zuhura çıkmak için çırpınan o Allah tohumuna can suyudur. Allah fidanının Hak meyvesine durması için aşkla, sevgiyle, muhabbetle yapılan tertemiz hizmettir muhabbetullah. Muhabbet aşk, muhabbetullah Allah aşkıdır.

Hakk'ın hissedilir haline aşk, görülür haline kâinat, kendini vasıtasız bildirdiğı mübarek mekâna Mürşid-i Kâmil denir. Mürşid-i Kâmil muhabbetullahtır, Allah muhabbetinin, aşkının kaynağıdır, kendisidir, vücut bulmuş halidir. O aşktır, Haktır, aşkın kaynağıdır, Hak hasadına aşk eder, âşık eder. Âşıklara kendini muhabbet eder, muhabbeti kendisidir, kendisi muhabbetullah. Muhabbetullah gayip değildir, Allah'ın muhabbeti olan Mürşid-i Kâmil aşkını, sevdasını muhabbetini mutlakta, kâinatın her zerresinde, her tecellide gösterir, bildirir, anlatır. Bu sebeple onun âşıklarına kâinatın her zerrisi, her an oluşmakta olan her tecelli muhabbetullahtır.

Muhabbetullah, Mürşid-i Kâmil'in gönül kadehinden süzülen Kevser şarabıdır, serhoş eder. Onu kulakları ile bir kez tadan ondan asla vazgeçemez, onsuz olamaz. Onun sıcaklığını bir kez içinde hisseden gayrı ondan başka bir şey ile mutmain olamaz. Muhabbetullah tadı başka hiçbir şeyde bulunmayan cennet taamıdır, o orada olduğu için onun bulunduğu yere cennet denir. Muhabbetullah susuz kalmış canlara bahri bipayandan Mürşid-i Kâmil'in dolu dolu sunduğı kardan ak, soğuk, şekerde de tadı olmayan sudur. Muhabbetullah, Allah dertlilerinin dermanıdır, dertlerini artırıp daim derman aratan, dermanın lezzetine dertlerine âşık edendir.

Muhabbetullah Allah demidir, aşk demidir, can verilip aşk alınan Hak pazarıdır.

Muhabbetullah Mürşid-i Kâmil'dir, aşktır, sevdadır, derttir dermandır, hasrettir vuslattır, candır canandır. Biz onunuz, O da bizimdir, lütfuyla...

Hak erenleri, gönül sultanları, Hak dostları cümlemizi, gönüllerinden, muhabbet ve muhabbetullahtan ayırmasın.

Layık olma gayretimizi daim eylesin.

Muhabbetullah deminde aşk ile tahsil-i kemal ile Cemal seyrine erenlerden eylesin, bizi bize bırakmasınlar...

Allah Allah

Huuu...

Okyanus Ertan

Şehri hakikate girmek dilersen
Hakk'ın cemalini görmek istersen
Haneni pakin pak kılalım dersen
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Erenlerin sırrıyla yoğrulmaya
İçip badeyi aşkı kavrulmaya
Halden hale girip de savrulmaya
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Özündeki cevheri bulmaya
Yaradılış gerçeğine varmaya
On sekiz bin âlemlere dalmaya
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Abu Kevser şarabını içmeye
Ölümsüzlük diyarına geçmeye
Kaf-ı dil Anka'sı gibi uçmaya
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Eşya nedir esma nedir bilmeye
Dost bahçesinin güllerin dermeye
Cihan mülkünü Hak deyip sevmeye
Eriş bir kâmile er sen bu deme

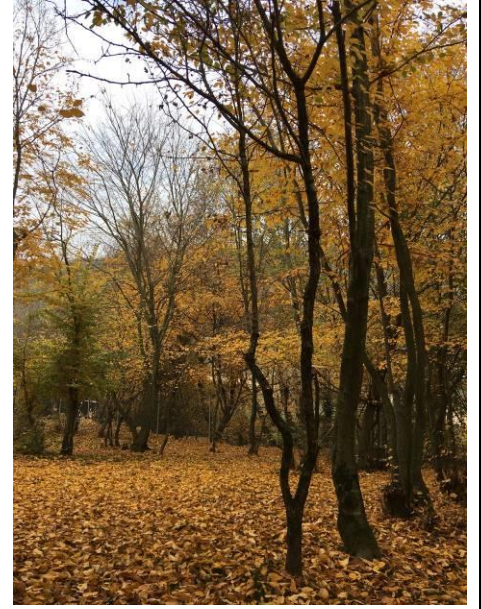
Kaldırmak için gözündeki perdeyi
Arttırmak için zikrindeki neşeyi
Hu deyip sevmeyi hem de sevilmeyi
Eriş bir kâmile er sen bu deme

İbrahim sevdalandın bu gün yine
Mustafa Nuri'yi getirdin dile
Kendine nispet etme böyle bile
Eriş bir kâmile er sen bu deme

Muhammedî Muhabbet

Kelimelerin giremediği, yetemediği yerler vardır, çözemediği düğümler, eritemediği buzullar vardır, parçalayamayacağı taşlaşmışlıklar, yücelerde dökemeyeceği yapraklar vardır dallarda asılı. Geçiremeyeceği engeller vardır ve dinginleştiremeyeceği azgın dalgalar. Kelimelerin gücünün yetemediği kasırgalar vardır harap eden ve bitap düşüren, çıkaramayacağı dik yokuşlar ve ulaştıramayacağı ayak basılmamış zirveler. Bitiremeyeceği karanlıklar vardır insanın dizlerini büken ve çıkaramayacağı bataklıklar boğazına kadar gömülü olduğu.

Kelimeler bıçak olamaz insanın menfaatperestliğine ve yuvalarından fırlamış gözlerini tekrar yerleştiremez gözlerine. Kelimeler topraktan ayrılmış kökleri tutamaz toprak gibi. Hangi kelime yatacak yeri olmayana yatak olabilir. Ayazdan titreyen birine sıcak bir örtü... Hangi kelime öldürme ve diriltme kudretine sahiptir. Bir viraneden alıp bambaşka yerlere götürebilme yeteneğine sahip midir kelimeler? Hayallerden, zanlardan, yalanlardan kurtarabilir mi bizleri? Aç gönülleri susamış, kurumuş, çatlamış dudakları doyurabilir ve susuzluğunu giderebilir mi? Ah şu yerini bulamayan havada asılı kalan kelimeler... Hangi kelimeye sarılsak yer bulup doldurabilir ki kalbimizi, hasret kokan özlem çeken masumca bakan mahzun kalbimizi. Hangi kelime vurur kalbimizdeki aşk noktasına. Var mıdır acep suskun volkanları coşturacak bir kelam?

Sisli puslu bir haldesin şimdi. Hadi sis perdelerini dağıtıp kaldırabilecek bir şey söyle. Ne oldu biti mi dağarcığında biriktirdiğin onca kelime? Suskun mu kaldın a güzel? Hadi bir şey söyle. Kırdığın kalbi, viran ettiğin gönlü, çöle çevirdiğin şehri hepsini her şeyi tamir edecek bir şey söyle. Yok mu? Darmadağın edip enkaza çevirdiklerinin altında mı kaldım? Uçup gitti mi sermaye edindiklerin. Bekle şimdi böyle biçare. Bekle ki geliverir biri tutar elinden. Peki, kimi neyi bekliyoruz ki. Şimdi kim yetişecek sessiz çığlık feryadımıza? Kim duyacak ki bizi. Bu enkazın içinden kim seçebilir bizi? Kaldı mı bir el uzatacak. Kalsa da kalmasa da bekleyeceğiz başkaca bir çıkar yol yok zaten. Gece gündüzü, gündüz geceyi kovalar durur nice zamandan beri, biri varsa diğeri yok. Peki, biz hiç aramadığımız o aydınlık günü yakalayabilecek miyiz, tutunabilecek miyiz eteklerine. Bir damla ışığa hasret gözlerimiz enkazın altında.

Ilık bir esinti, evet ılık bir esinti giriverdi enkazın içine, sarıverdi her yanıma, geldim fisıltısı mı okşuyordu kulaklarımı? Kıvılcımlar vardı etrafa saçılan. Ne oluyordu, neydi bu tebensüme yol açan. Birden kıvılcımların bir şeyleri tutuşturduğunu gördüm. Yanmaya başlamıştı enkazdakiler. Dökülüyordu yüreğime, yanıp yok olacağım bu enkazın içinde. İmdat çığlıkları atıp kurtarın beni demeye hiç takatim yokken çığlığımı sadece kendim işitebiliyorken, alevler etrafımı iyice sarıp yükseldikçe eyvah çaresizliği kuvvetleniyordu yüreğimde. Bu enkaz yığınının içinde bir de korku ve endişe zindanı peyda oldu. Kurtulamadım buradan yanıp yok olup gidecektim. Ömür sermayesini her şeye hükmedebilmek ve herkese diz çöktürebilmek için tüketmişim. Panik ve pişmanlık içinde korkuyla beklenen böyle bir sondu bana düşen. Alevlerin bana doğru hücum edişi ve yüzümü yalayan tatlı serin bir esinti. Allah Allah, Allah Allah şaşkınlığı içindeydim ki açılıverdi kurdelesini yüzüme çarpan esintinin.

- ***Korkma! Aşk viraneden imar edeceğini alırs çıkarır***

Bu O. O konuşuyordu. Kendisini göstermeyen, ama sesini, nefesini bana ulaştıran. Bir sükûnet kaplayıverdi içimi, bütün bunlar gözlerimin önünde oluyordu. Korkma demişti ya, korkmuyordum. İşte, endişe, korku, panik, kaygı, tasa, pişmanlık hepsi yitip gitmişti o azgın alevin içinde. Yanacak bir şey kalmamıştı hiç.

- ***Sen yanacaksın şimdi***

dedi yüzünü gösteriverdi yangın yeri ötesinden. Gel deyivermişti işaretiyle ama kıpırdamıyordum yerimden. Elini uzattı ve çekiverdi kendine doğru. Aman yarabbi neydi bu yaşadıklarım, nasıl açıklanabilirdi çekiverdi demekten başka. Diz dize geliverdik bir kapının orta yerinde. Ben dışarıda o içeride. Uzanıvermek istedim, sarılıp yüz sürmek yüzüne ama ne mümkün. Çok şiddetli bir depremi yaşıyor, kıpırdamıyordum yerimden bir milim. Tabi kulağıma bir şey salıverinceye kadar.

- *Bu bir sırdır evlat. Bu sırrı yudum yudum çek içine*

Yarabbi, Yarabbi Yarabbi, daha önce işitilmemiş işitilemeyecek bir sırdı kulağıma salınan ve bu sırrın sahibiydi karşımda duran. Kucağına alıvermişti sanki sırla sırrın sahibi. Ben mi sırrı yudum yudum içime alıyordum, sır mı beni çekiyordu içine. Muammaydı ama sırrı kalbime indirdikçe sırrın içine dalıp kayboluyorduk. Çünkü sırrın sahibi bu sırla içine almıştı seni beni ve bütün âlemi. Sırdı şimdi kalan velhasıl bu sırdı beni susturan. Sırrın içindeydik, sırlandık.

Ne güzeldir o sırlı gözler, bakışı kalpleri yerinden oynatır.

Ne güzeldir saçları, âleme boylu boyunca salınır.

Dili bal kovanına batıp çıkar, dudaklarını kıpırdattıkça.

İnsanın kendi güzelliğini orada seyretmesi ne muazzam hazdır.

Onun kendi güzelliğine davet edişi, elini sürdüğü dokunduğu yerin ona doğru çekilişi bir mucize.

Yüzünden dökülen tebessüm kalbimin en derin yerlerine kadar akıp dolduran bir pınar.

Gülüşü zihnimde patlayan havai fişekleri gibi seyrine doyum olmayan.

Hz Resulün tebessümü, Hz Ali'nin dili, İmam Hüseyin ve Hasan-ül Müçteba'nın gözleri yüzündeki.

O Hz Resulün abası, aşığı, kulu, Ehlibeytim dediği seccadesi, mescidi, ezan-ı Muhammedi âleme haykırılan.

O Rahmet eli Allah'ın dağları deviren, buzulları eriten, çölü yeşerten, karanlığı bitiren.

O Allah'ın ipi yeryüzüne sarkıttığı insanı göğe çeken kanatlandıran.

O Allah'ın zikri kalpleri mutmain kılan.

O yoklamasında yok olanları varlığıyla yazan, varlığından sayan.

Onun için birdir hep gönlündeki ve dilindeki.

Biri sayan biri yazan Onun muhabbetidir kendi sırrını gözler önüne sermesi.

Tahsili kemal seyri cemal kapısını talibine açması...

Onun muhabbetidir tahsili kemal seyri cemal olan Seyri sülük yatağını sermesi.

Onun muhabbetidir yatacak başka yer bırakmayıp kendi yatağına boylu boyunca yatırması.

Onun muhabbetidir Aşk ile yoğurup aşk ile kıyama kaldırışı.

Onun muhabbetidir irfaniyetle besleyip Muhammedî idrake ulaştırması.

Onun muhabbetidir Muhammedî ahlak ile ziynetlemesi.

Muhabbeti daim olan Rabbimizin kapısında aşk ile niyaz ile muhabbetle kalanlardan oluruz inşallah. Hu...

Ali-Nisa Yalvaç

Muhabbetullah

Muhabbetullah denilince ilk düşündüğümüz, Efendibabam'ın "Yaşam, Allah'ın Kendini muhabbet edişidir. Bu muhabbette eşya kelam, muhatabı da İnsandır." sözü oldu. Ki bu söz, işitebilen idraklere çok manalar sunuyor.

Allah muhabbet ediyor ve eşya da Onun kelamı deniyor. Eşyadan maksat, masa, sandalye, kalem, kâğıtla sınırlı değil tabi. Eşya denilen, Allah'ın tüm fiilleridir çünkü Allah, yaşamın içinde her an fiilleriyle muhabbet etmekte. Allah'ın sonsuz üzeri sonsuz muhabbet edışı var. Ama bu çokluk bizi yanıltmasın tabi. Aslında bu sonsuz fiilleriyle açığa çıkan Sübutî, yani sabit sıfatlarıdır. Hayatiyetiyle, kudretiyle, ilmiyle, iradesiyle, işitmesiyle, görmesiyle, kelâmıyla, yaratmasıyla sıfatlanan O'dur. Her fiilin arkasında var olan ve Allah'ın Zat'ını bu âlemde görünür kılan Onun sıfatlarıdır. Mısırî Niyâzî Hz'nin,

*Her neye baksın gözüün bil sırr-ı Sübhân andadır,
Her ne işitse kulağın mağz-ı Kur'an andadır.
Her şeye mahlûk gözüyle baksan ol mahlûk olur,
Hak gözüyle bak ki bî-şek nûr-i Yezdân andadır.
Kesret-i emvâca bakma cümle bir deryâ dürür,
Her ne mevci kim görürsün bahr-ı ummân andadır.
Vahdeti kesrette bulmak, kesreti vahdette hem,
Bir ilimdir ol ki kamu ilm-ü irfân andadır.
İbret ile şeyş cihetten görünen eşyâya bak,
Cümle bir âyînedir kim vech-i Rahmân andadır.
Söyleyen ol, söylenen ol, gören ol, görünen ol,
Her ne var âlâ ve esfel bil ki cânân andadır.
Mazhar-ı tammı veli Âdem yüzüdür şüphesiz,
Küh-ü zâtı hem sıfâtı cümle yeksân andadır.
Haşr u neşr ile Sırât u düzah u mâlik azab,
Hem dahi Rıdvân u cennet hûr u gilmân andadır.
Görünen sanma Niyâzî' nin heman sen mülkünü,
Gönlü bir virânedir genc-i pinhân andadır.*

beyiti burayı çok güzel anlatıyor. Gelelim Efendibabam'ın bu sözünün "Muhatabı da İnsan'dır." kısmına. "Yaşam Allah'ın Kendini muhabbet edişidir" bölümünde Allah zaten sıfatları ve fiilleriyle tecellide diyor Efendi Babam. İşte, esas olan, bu tecelliyi görecek gözü, işitecek kulağı, yani idrak edecek gönlü oluşturabilmek. Allah'a muhatap olmak, Yâr'in Cemâline erebilmek istiyorsak yapmamız gerekenler var diyor Efendi Babam. Bizi insan kılacak olan değerler. Tahsil-i Kemâl görmemiz gerekiyor diyor. Hakikatin

bildirildiği meydana, yine bildirilenle, keşif kapılarını açarak, bize Allah'ın bir tecellisi olduğumuzu unutturan, acziyetimizi unutturan, bizi ikilikte bırakan anlayışımızdan kurtulmamız gerektiğini buyuruyor. Bunun için her dem muhabbet ediyor, kitaplar yazıyor, zahir bâtın hizmet ediyor. Birlik beraberlik içinde yaşayabilmemiz için muhabbeti ve yaşantısıyla bize misal oluyor. Yolumuzu kolaylaştırıyor, yürünebilir kılıyor. Yaşamın içinde muhabbet ediyor oluşu, bizleri her an hakikate davet edışı aslında.

Biz de her an bildirdiğiyle bulunma gayretinde olarak davete icabet etmeliyiz. Gizli bir hazineyken bilinmeyi murad eden Hakk'ı bilecek olanız biz. Rabbim deminden, meydanından, aşkıdan, muhabbetinden, gönlünden ayırmasın bizleri. Sunulanların, lütfettiği her şeyin kıymetini bilenlerden, daim Onun muhabbetine muhatap olanlardan eylesin bizleri inşallah. Hu erenler.

Rahmetin dileyen Taliplerine
Yağmur yüklü bulut eyledin beni
Cemalini görmek İsteyenlere
Önce soyup sonra giyindin beni.

Âşıklık yolunda secde etmeli
Kıblesidir diye zikrettin beni
Muhabbet kulaktan Kalbe inmeli
İnebilsin diye sevdirdin beni.

Aşk ilmiyle canlar hayran oluyor
İrfaniyetinle yükledin beni
Gönül'den Gönül'e devran ediyor
Tevhit neşesiyle söylettin beni.

Halil'im Fakir'i Kendine seçtin
Âdem toprağıyla sırladın beni
Sabırla işledin ölü eyledin
Hizmet meydanına dirilttin beni.

Semâdan sırr-ı tevhide, duyan gelsin bu meydâne,
Derûn içre bugün Allah, diyen gelsin bu meydâne.

Salâdır ehl-i irfâne, götürsün cânı kurbâne,
Bugün başını merdâne, koyan gelsin bu meydâne...

Bilenler sırr-ı Settârı, görenler nûr-i Gaffârı,
Cihânda şişe-i ârı, kıran gelsin bu meydâne.

Kamunun hâlıkı birdir, niçin bazısı kâfirdir,
Bu ne hikmet bu ne sırdır, bilen gelsin bu meydâne.

Gönül maksûdunu buldu, cihân envâr ile doldu,
Bugün Nûri imâm oldu, uyan gelsin bu meydâne

Nihan-Erdem Erol

MUHABBETULLAH

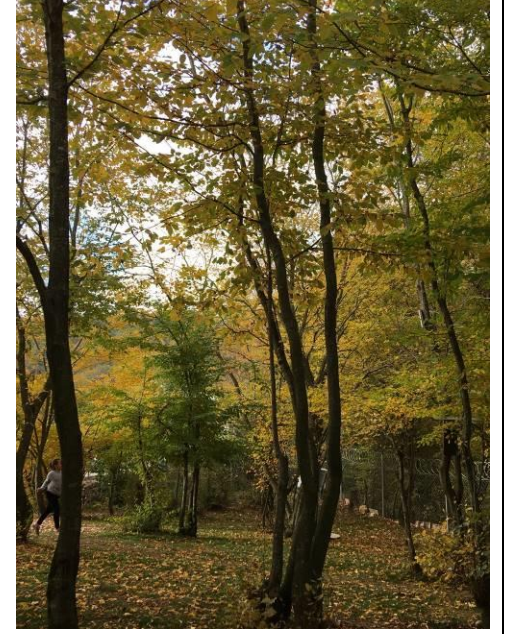
Muhabbet kelime manasıyla “Dost sohbeti” “Yarenlik” olduğu gibi bir diğer manası da “Sevgi” dir. Velhasıl, sohbet de yarenlik de ancak sevgiyle yapıldığında kemal bulmuş olur. İnsan ancak sevdiğine hizmet eder, sevdiğine muhabbet eder, sevdiğini zikreder. Sevdiğiyse neşe bulur. Sevdiğinde yok olur. Sevdiğiyse var olur. Kimisi eşini, arabasını, işini, çocuğunu, eşyayı bunların her birisine ayrı birer müstakil varlık vererek sever ki bu bizi ancak Allah’tan uzaklaştırır. Kimisi de Allah’ı gayıpta sever ki bu da yine bizi şahadet âleminde o şahadetten mahrum bırakır. Bizler, Melamilik yolunda Allah’ta yok olma gayretinde olanlar ise Efendimizin gönüllerimize nakşettiği gibi Allah’ı mutlakta severiz, mutlakta müşahede ederiz de dolayısıyla muhabbetimiz mutlak olur elhamdulillah.

*Muhabbetten Muhammed oldu hâsıl,
Muhammed’siz muhabbetten ne hâsıl?*

dizelerinde de buyurulduğu üzere, Allah ile mutlakta muhabbet etmek yani O’nu sevmek, O’nu anmak, O’nu anlamak, O’nu zikretmek ancak Muhammedî ahlak üzere bulunmakla ve Efendimizin bildirdiği yolda sevgiyle, neşeyle, aşkla, şevkle bulunarak olur. Peki, muhabbetten nasıl Muhammed hâsıl olur? Yani öyle bir muhabbet olmalı ki, öyle bir sevgi, sohbet, yarenlik olmalı ki başı da sonu da hep Muhammedî Nur’la dopdolu olmalı. İşte ancak o zaman adına Muhabbetullah denilir olur.

Allah muhabbeti, Allah’ı muhabbet, Allah ile muhabbet...

Allah’ı muhabbet edelim derken anlatılmak istenen, eşyayı ağzımıza almayalım değil, eşyaya kendine ait müstakil bir varlık vermeden, cümlesinin ancak Allah’ın tecellisi olduğu bilinciyle, bu âlemde Fail’in, Mevsuf’un ve Mevcud’un ancak Allah olduğu gerçeğiyle nazar etmemiz gerektiğidir. Allah kâinatı kendisine muhabbetçi olarak yarattı. Bize düşen ise bu murad-ı ilahiye iştirak etmek. Yani benliğimizden geçip her zerrede Hakk’ı müşahedeyle bulunmaktır. O zaman her ânımız Muhabbetullah olur. Bunun dışında bir yaşam ise ancak gayrıyı muhabbetle gayrıya muhabbet etmektir. Diğer bir pencereden bakınca, daha da yakına getirirsek Efendimizin gönlünden, dilinden idraklerimize sunulan bizatihi Muhabbetullahın kendisi. Oradan gelen hiçbir şeyi 3. bir şâhisa anlatılmış, söylenmiş olarak almayıp cümlesinin kemâlatımız için olduğunu bilmekte yolumuzun edebindedir. Muhabbetullah zayi edilemeyecek kadar kıymetli ve eşsizdir. Kıymetini bilenlerden, layık olanlardan oluruz inşallah. Hu...

Aşk doldu kabıma kulaklarımdan
Sınırsız ummana mekânım şimdi.

Ruhumda içinde nefsimde öyle
Cem oldu ikilik tevhitte şimdi.

Şirk değil varlığım imana erdim
Benim ben değişim nispetsiz şimdi.

Şehadetindeyim kendi varımda
Lailahe ille Allah’tır şimdi.

Her nereye baksam Hakk’ın cemali
Hayretim artıyor seyrinde şimdi.

Halil’lik baş tacım acziyetimde
Hakkın ispatında Fakirim şimdi.

Bahadır-Müjgan Mazak

**Gel ey yârim bir söz diyeyim sana
İşitip derdimi derman ol bana
Halimi arz ettim seven yanına
Bu cihanda bir tek sana tutkunum.**

**Uğruna yolunda kurban olayım
Gözyaşımı döküp kalbim yuyayım
Kulak açıp güzel sesin duyayım
Bu cihanda bir tek sana tutkunum.**

**Bakışların yakıp içim kavurur
Muhabbetin değer ruha dokunur
Ol nur olur gönül aşkla durulur
Bu cihanda bir tek sana tutkunum.**

**Mecnun olur varlık çölüm aşarım
Geçtim dünyalıktan aşktır pazarım
Senden gayrı neye olur nazarım
Bu cihanda bir tek sana tutkunum.**

**Halil çağlar coşar Hakk'ın diliyle
Okyonus bir kap dolar zevkinle
Aradığım Mevla buldum özümde
Bu cihanda bir tek sana tutkunum.**

KUR'ANI KERİMİN KENDİSİNİ ANLATIŞI**Hız Muhammed*****Eûzubillâhimineşşeytânirraciyem Bismillâhirrahmânirrahim***

Ey şanlı Resul! Rabbinden sana indirilene tebliğ et! Eğer bunu yapmazsan O'nun peygamberlik görevini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Doğrusu Allah, kâfirler toplumunu doğru yola iletmez. (5-67) Şüphe yok ki, Biz seni Hak ile rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın habercisi olarak gönderdik. Sen, o cehennemliklerden sorumlu değilsin. (2-119) Biz sana Kitabı hak olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hüküm veresin. Sakın hainlerin savunucusu olma! (4-105) De ki: "Gökleri ve yeri yoktan var eden, besleyen, fakat kendisi beslenmeyen Allah'tan başka dost mu tutayım?" "Ben İslâm olanların ilki olmakla emrolundum" de ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma. (6-14)

Biz peygamberleri, ancak rahmetimizin müjdecileri ve azabımızın habercileri olmak üzere göndeririz. Artık kim iman edip durumunu düzeltirse, onlara hiç korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır. (6-48) De ki; ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah'ın resulüyüm. O Allah ki, göklerin ve yerin bütün mülkü O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Öldüren de, dirilten de O'dur. Bundan dolayı gelin, Allah'a ve resulüne iman edin. Allah'a ve Allah'ın bütün kelâmına iman etmiş bulunan o ümmî peygambere, evet ona uyun ki, hidayete erebilesiniz. (7-158) Şöyle ki: Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size O'nun tarafından müjde vermek ve uyarı için gönderilmiş gerçek bir peygamberim. (11-2) O kâfirler: "Rabbinden ona bir mucize indirilmeli değil miydi?" derler. Sen bir uyarıcıdan başka bir şey değilsin ve her kavim için bir hidayetçi vardır. (13-7) Biz o gün, her ümmet içinde, kendilerinden kendi üzerlerine bir şahit göndereceğiz. Seni de onların üzerine şahit getireceğiz. Bu kitabı da, her şeyi açıklayan ve Müslümanlara doğruyu gösteren bir rehber, bir rahmet kaynağı ve bir müjdeleyici olarak indirdik. (16-89) Rabbiniz sizi çok daha iyi bilir. Dilerse tövbeniz sebebiyle size merhamet eder, dilerse azap eder. Seni de onların üzerine vekil göndermedik. (17-54) De ki: "Ben de sizin gibi ancak bir beşerim. Ne var ki, bana ilâhınızın ancak bir ilâh olduğu vahyolunuyor. Onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse iyi amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiç kimseyi ortak etmesin." (18-110) Ey Muhammed! Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik. (21-107) Biz seni ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. (25-56) Habibim! De ki: "Ey insanlar! Ben size ancak apaçık anlatan bir uyarıcıyım." (22-49) De ki: "Ben ancak her şeyin sahibi olan ve burayı kutlu kılan bu şehrin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Yine bana Müslümanlardan olmam emredildi." (27-91) "Ve Kur'an'ı okumam emredildi." Artık kim doğru yola gelirse, yalnız kendisi için gelmiş olur; kim de saparsa ona de ki: "Ben sadece uyarıcılardanım." (27-92)

Muhammed, sizin adamlarınızdan hiçbirinin babası değildir. Ama Allah'ın Resulü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir. (33-40) Ey peygamber! Biz seni hem bir şahit, hem bir müjdeci, hem bir uyarıcı olarak gönderdik. (33-45) Ve hem de izniyle Allah'a bir davetçi ve nurlar saçan bir kandil olarak gönderdik. (33-46) Müminlere müjdele! Onlara Allah'tan bir mükâfat vardır... (33-47) Biz seni ancak bütün insanlara bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bilmezler. (34-28) Muhakkak ki biz seni hak ile hem bir müjdeci, hem bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet de yoktur ki, içlerinde bir uyarıcı geçmiş olmasın. (35-24) Ey Muhammed! Hikmetli Kur'an'a andolsun ki, sen Risâlet görevi (36-3) Dosdoğru bir yol üzerindesin. (36-4) Babaları korkutulmamış ve kendileri de gafil olan bir kavmi, çok güçlü ve çok merhametli olan Allah'ın indirdiği ile korkutasın. (36-5) Biz ona şiiir öğretmedik. Bu ona yaraşmaz da... O sadece bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. (36-69) De ki: "Ben ancak korkuyu haber veren bir peygamberim. O tek ve kahredici olan Allah'tan başka tanrı da yoktur." (38-65) "O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O çok güçlüdür, çok bağışlayıcıdır." (38-66) Allah'tan başka dostlar edinene gelince, Allah onların üzerinde devamlı bir gözetleyicidir. Ama sen onların üzerinde bir vekil değilsin. (42-6)

Şüphesiz biz seni, şahit, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. (48-8) Ki, Allah'a ve Resulüne iman edesiniz ve bunu takviye edip, O'na saygı gösteresiniz ve sabah akşam O'nu tesbih edesiniz. (48-9) İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir. Onları sana hakkıyla okuyoruz. Şüphesiz ki sen o gönderilen resullerdensin. (2-252)

Sadakallahülazim.

**Aşkın şavkı vurur gelir bir bahar
Yağmurla kalbime girer yar benim
Ilık ılık eser yumuşak rüzgâr
Taşı toprak eder güzel yar benim**

**Alır beni benden verir kendini
Gönül eyler nefsi keser nispeti
Sevdanın merkezi hem de kıblesi
Cana canan olur güzel yar benim**

**Benliğimi pazar ettim yolunda
İrfan kılıcını vursun boyuma
Yücelmek gerekir Hak'la miraca
Talibe refreftir güzel yar benim**

**Gül yüzünü görmek bir tek muradım
Cemal cezbesine tutuldum kaldım
Gayrı ilah yoktur sana bağladım
Kendini anlatır güzel yar benim**

**Halil aşla hizmet eder âlemde
Okyonus ikrara sarıl gayretle
Maksuda varılır bir gün elbette
Aşığa maşuktur güzel yar benim**

Nam-ı Damperli Halil İbrahim Bâkî Hz

Tövbe

Eûzu besmele Kur'an'ın sırrıdır. Tövbe suresi hariç bütün sureler onunla açılıyor. Tövbe suresinde neden besmele yoktur? Çünkü bismelenin afaki anlamı "Esirgeyen ve bağışlayandır", Tövbe suresinde günahkârlardan bahseder, esirgenip bağışlanmaları için tövbe etmeleri gerekir, tövbe etmedikleri için onları esirgeyip bağışlamaz da onun için besmele yoktur. Orada bulunanlar tövbe etmedikçe, nadim olmadıkça, boyun bükmedikçe, gözyaşı dökmedikçe Allah'ın esirgemesi ve merhameti olmayacak. Hikmeti budur.

Diğer bütün sureler besmeleyle başlar. Allah, Rahman ve Rahim esmalarının müsemmalarını oluşturmadan o surelerin içine girersen o sureler sana hiçbir şey açıklamaz. "Git besmele çekte gel" der. İşte surelerdeki, ayetlerdeki sırrı, hikmeti ve esrarı çözebilmek için, oradaki ilahi mesajı alabilmek için ve o ilahi mesajın ışığında aşkı, şevki, meşki oluşturabilmek için Eûzu besmeleyi iyi çekmek gerekir. Eûzu besmele çekmediğin müddetçe o Kur'an sana sırrını zahir etmez.

Eûzu besmele nasıl çekilir? Eûzu sığınmaktır. Nereye sığınyorsun? Ben müşidime sığındım. Nesine sığındım? Onun ilmüne, irfaniyetine, aşkına, meşkine, şevkine... Oraya sığındım, iltica ettim. Biz Allah'ın tecelli ettiği yere sığınacağız.

Eûzu, TRT gibi kısaltmadır. Üç harf var ama üçünün de ayrı anlamı vardır. Nerden sığındın?

E; Nispet efalimden sana sığınırım
U; Nispet sıfatımdan sana sığınırım
Zu; Nispet zatlığımdan da sana sığınırım

Sığındı şimdi, nasıl sığındı? "Ya rabbi ben sana sığındım" demek kolay iştir. Neden sığınmıyorsun? Eûzu ile besmele arasına bir esma koymuşlar. Hocalar çok zikrederler "Şeytanın rejiminden sana sığınırım". Ama biz

"Eûzu billahi bike minke Bismillahirrahmanirrahim"

diye okuyacağız. Şeytan bana şunu yaptırıyor, bunu yaptırıyor demek Kur'an dışıdır, tevhit dışıdır, bilim dışıdır. Hicazda şemsiyesini, ayakkabısını atanlar var hırsıla. Akıl baliğ olmadık çocuk mesafesi. Hep dışarıda aranıyor. Şeytan bana bunları yaptırıyor diyorsun, sen ne yapıyorsun o arada, sen saf hiç sorumluluğun yok! Buna ancak gülünür. Allah'ı da dışarıda, peygamberi de dışarıda, Kur'an'ı da dışarıda ve onların bildirdiklerini de dışarıda aradığımız için kendimizden haberimiz yok, kendimize yabancıyız. Hep dışarı atarak insanları, Müslümanları kendilerine yabancılaştırdılar. Bu insanların kendilerine döndürüleceği bir ahkâm ne zaman çıkacak acaba? Eûzu bismelenin arasına koyulan o esmaya yüklendi hep suç. Kendileri masum ve pak, hep o yaptırıyor!

"Onun şerrinden, onun rejiminden sana sığınırım"

diyor onların beyanına göre. Peki, nasıl sığınmıyorsun? Bir yere sığınmak demek bir yere teslim olmak demektir. Öyleyse Hud suresi 112 ayeti kerimde,

Öyle ise emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Beraberindeki tövbe edenler de dosdoğru olsunlar. Hak ve adalet ölçülerini aşmayın. Şüphesiz O, yaptıklarınızı hakkıyla görür

denildiği gibi “Emrolunduğun gibi ol!” Nasıl emrolunacaksın? İnsan bir ilim, bilim ve bir irfanîyetin ışığında ne dediğini anlamaya hatta konuştuğunu görmeye başlar. Hayalden, zandan ve vehimden arınmaya başlar. Sen Hakk’ın varlığında ifna olursan, Allah gerçeğinde yok olursan, ölmezden evvel ölünüz sırrına erersen, seni kandırarak birisi kalır mı? Seni aldatacak bir şey olabilir mi? Nereyi taşılayacaksın o zaman?

Kendini, kendindekini taşılayacaksın, gururunu kibrini taşıla bakalım, nispetinden hâsıl olan düşüncelerini taşıla bakalım, hasedi, buğuzu, kini, kibri taşıla bakalım. Sana şirk ettiren, seni küfre ve delalete sokan, kendini Hak’tan gayrı gösteren o anlayışını taşıla bakalım. Bunların hepsini taşıladığın zaman pakin pak olursun.

**Öyle sanırdım ayrırım,
Dost gayrıdır ben gayrıyım,
Benden görüp işiteni
Bildim ki canan imiş**

diyor Hz Niyazi. Ayrılık, gayrılık zannını oluşturan mahlûk sıfatını değiştir, yerine tevhit sıfatını oluştur bakalım. Birisi cebime koyuversin diye bekleme. Bakkaldan pirinç alır gibi alacağım zannetme, bunu sen gerçekleştireceksin. Herkes ferdi olarak yardım edilir. Bunu gerçekleştirmek, bu yaşantıyı oluşturmak isteyene ancak yardım edilir başka hiçbir şey yapılmaz. Herkes kendisinde bunu oluşturacak. Onun için üç yerde taşılatıyorlar ve bu taşılama işi bittikten sonra hacı oldun diyorlar. İşte seyri sülûk bunu anlatıyor. Nispet e’alini ver bakalım, nispet sıfatını ver bakalım, şu nispet vücudunu da ver bakalım.

Çek Eûzu’yu şimdi. Bu bahsettiğim Eûzu’yu çektiğin zaman,

“Bike minke; bi kemal Muhammedî nur”

oluşmaya başlar. Muhammedî idrak sende oluşmaya başlar, kemal sahibi olursun. Muhammedî kemal ile oluşmaya başlarsın. Şimdi Bismillahirrahmanirrahim, şimdi tecellide, zuhurda zatıyla, sıfatıyla ve e’aliyle ancak sensin mutlak olan demeye başlarsın, bu idrak oluşur. Eûzu besmeleyi çektin şimdi! Bu idrake erene Kur’an sırrını açmaya başlar. Bu âlemde her zerre ona sırrını açmaya başlar. Ben şuna delilim, ben şunun için varım demeye başlar.

*Girdim anın zikrine azalarım dil oldu
Göz kulak oldu bu âlem, her ne var kim ol oldu*

Girdim anın zikrine, onun demiyor anın diyor. “An” ile “O” farklı şeyler. Onun dersin gayba attın kim O derler, anın dersin mutlağa, ispata çıkarttın. Girdim anın zikrine azalarım dil oldu yani zuhurda olan, tecellide olan, ispatta olanın zikrine girdim azalarım dil oldu. İşte bu tevhit murat da bu idraki, bu zevki oluşturabilmektir. Rabbim cümlemizin yardımcısı olsun inşallah.

Namı Damperli, Halil İbrahim baki Hz

BİTİM

Değerli okuyucu,

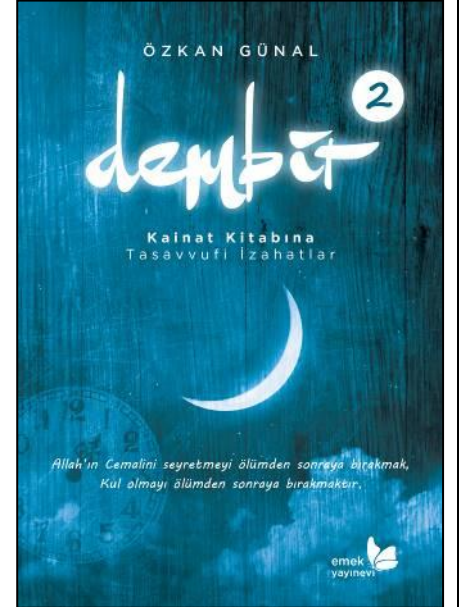
Emek Yayınevi, Dembir dergisinin 2017 yılı onuncu, toplam otuz dördüncü sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepimize çok teşekkür ederiz. Umarız okuduklarınızın **Muhabbetullah**'a olan bakışınıza katkısı olmuştur.

Muhabbetullah, Allah'ın muhabbeti olup bu muhabbet Allah ve kul arasında karşılıklı gerçekleşmektedir. Allah kulunu muhabbet ederek var kılarken kul da Allah'ı muhabbet ederek yaratan ve yaratılan tevhidi zahir olur. Allah'ın kulunu muhabbeti kulu olarak tecelli ediyken, kulun Allah'ı muhabbeti tecelli olan kendisinde Allah'ı zikredip, sevip, bilmesidir. Muhabbetin, muhabbetullah olması için Hakk'ın muhabbet hanede zahir olması gerekir. Bir muhabbette, ben, sen cem olup bizlikte Hak zahir olduğunda muhabbetullaha erilmiştir. Hu...

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden yakında yayınlanacak olan, Özkan Günel'in kaleme aldığı, düzenlemesini Emine Aytül Erol'un yaptığı, **Dembir 2** isimli eserle noktalyoruz.

*

Bizler okumamız gerektiğinin yanına şimdi de "Neden?" sorusunun cevabını bulmaya çalışmalıyız. Evet, neden okumalıyız? Bu sorunun cevabı için kendimizi ve yaratılış sebebini anlamamız gerekmektedir. Kendimiz dediğimiz, "Neyi" sorusuna cevaben verdiğimiz okunacak olan Rabbin sıfatlarıdır. Şimdi, kendimize bakıp bilişlerimizle oluşan ve zannımızla beslediğimiz anlayışımız perdesinden dolayı alışıla gelmiş ezbere sürdüğümüz yaşam içinde göremediğimiz varlığımızın esaslar bu sıfatları değil mi? Neye ben diyoruz? Bu soruyu kendimize sorduğumuzda ya da birisi bize kendini anlat dediğinde, anlattıklarımızın tümünün Rabbin sıfatlarıyla biz olarak tecelli edişi olduğunu görmeye başlayacağız. Evet, biz diriliğiz, biz bildiğimiziz, biz iradeyiz, biz kudretiz, biz gören, işiten, söyleyen ve işini işleyeniz. Peki, bizi biz yapan tüm bu sıfatlar bizim mi yoksa bizim bizliğimizle tecelli edenler mi? Düşünelim, kendimiz dediğimiz sahiplendiklerimizin hangisinde kendi oluştuğumuz var ve hangisine biz karar verip seçtikten sonra şu anki halimiz gibi kendimizi yarattık? Eğer bizim bizliğimiz yani biz dediğimiz varlığın esasları olan sıfatlar bizimse, o halde bizim kendimizi yaratmış olmamız gerekmez miydi? Biz kendimizi yaratmadık ve kendimiz dediğimiz varlığı da hazır bulduk, kullanıyoruz. Bizim bizliğimiz, Rabbin kendiliği olarak varlık âleminde tecelli edişidir.

Andolsun, biz insanı kuru bir çamurdan, şekillendirilmiş bir balçıktan yarattık. 15-26 Sizi topraktan yaratması, O'nun delillerindedir. Sonra bir de gördünüz ki siz beşer olmuş yayılıyorsunuz. 30-20 O, sizi rahimlerde, dilediği gibi şekillendirendir. Ondan başka ilâh yoktur. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. 3-6 Ben onları ne göklerin ve yerin yaratılışına, ne de kendilerinin yaratılışına şahit tuttum. Saptıranları da hiçbir zaman yardımcı edinmiş değilim. 18-51 Allah, sizi yaratan, sonra size rızık veren, sonra sizi öldürecek ve daha sonra da diriltecek olandır. Allah'a koştuğunuz ortaklardan, bunlardan herhangi bir şeyi yapabilen var mı? O, onların ortak koştuklarından uzaktır, yücedir. 30-40

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kâmil'i, Damperli İbrahim, Halil İbrahim Baki Hz. ile beraberdir. Üzerimizdeki Nur-unun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu, daimi olsun.

Allah Allah